Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/2402

z dnia 12 grudnia 2017 r.

w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012

(Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35)

sprostowane przez:

►C1 Sprostowanie, Dz.U. L 195 z 19.6.2020, s. 119 (2017/2402)

▼B

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/2402

z dnia 12 grudnia 2017 r.

w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia ogólne ramy dla sekurytyzacji. Niniejsze rozporządzenie definiuje sekurytyzację oraz ustanawia wymogi dotyczące należytej staranności, zatrzymania ryzyka i przejrzystości, odnoszące się do stron uczestniczących w sekurytyzacji, kryteria udzielania kredytów, wymogi dotyczące sprzedaży sekurytyzacji klientom detalicznym, zakaz resekurytyzacji, wymogi dotyczące SSPE, a także warunki i procedury dotyczące repozytoriów sekurytyzacji. Niniejsze rozporządzenie tworzy również szczególne ramy dla prostej, przejrzystej i standardowej (zwanej dalej „STS”) sekurytyzacji.

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do inwestorów instytucjonalnych oraz do jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących, pierwotnych kredytodawców oraz jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „sekurytyzacja” oznacza transakcję lub program, w wyniku których ryzyko kredytowe związane z ekspozycją lub pulą ekspozycji ulega podziałowi na transze charakteryzujące się wszystkimi następującymi cechami:

   a) płatności w ramach transakcji lub programu zależą od dochodów z tytułu ekspozycji lub puli ekspozycji;

   b) hierarchia transz określa rozkład strat w czasie trwania transakcji lub programu;

   c) transakcja lub program nie tworzy ekspozycji, które posiadają wszystkie cechy wymienione w art. 147 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

2) „jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji” lub „SSPE” oznacza spółkę, instytucję powierniczą lub inny podmiot, niebędące jednostką inicjującą lub jednostką sponsorującą, utworzone w celu przeprowadzenia jednej lub większej liczby sekurytyzacji, których działalność ogranicza się do działań odpowiednich dla osiągnięcia tego celu i których struktura ma na celu oddzielenie zobowiązań SSPE od zobowiązań jednostki inicjującej;

▼B

3) „jednostka inicjująca” oznacza jednostkę, która:

a) samodzielnie lub za pośrednictwem jednostek powiązanych, bezpośrednio lub pośrednio, była zaangażowana w pierwotną umowę, która stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania dłużnika lub potencjalnego dłużnika, stanowiące podstawę ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji; lub

b) kupuje ekspozycje osoby trzeciej na własny rachunek, a następnie poddaje je sekurytyzacji;

4) „resekurytyzacja” oznacza sekurytyzację, w przypadku której co najmniej jedna z ekspozycji bazowych jest pozycją sekurytyzacyjną;

5) „jednostka sponsorująca” oznacza instytucję kredytową, znajdującą się w Unii lub poza jej terytorium, zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE, niebędące jednostką inicjującą, która to jednostka sponsorująca:

a) ustanawia i prowadzi program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami lub inną sekurytyzację, w ramach której kupowane są ekspozycje od jednostek będących osobami trzecimi; lub

b) ustanawia program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami lub inną sekurytyzację, w ramach której kupowane są ekspozycje od jednostek będących osobami trzecimi, oraz przekazuje bieżące aktywne zarządzanie portfelem związane z daną sekurytyzacją jednostce upoważnionej do wykonywania takiej działalności zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE, dyrektywą 2011/61/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;

6) „transza” oznacza ustalony umownie segment ryzyka kredytowego związanego z ekspozycją lub pulą ekspozycji, gdy pozycja w takim segmencie wiąże się z większym lub mniejszym ryzykiem straty kredytowej niż pozycja o tej samej kwocie w innym segmencie; nie uwzględnia się przy tym ochrony kredytowej zapewnianej przez osoby trzecie bezpośrednio posiadaczom pozycji w danym segmencie lub w innych segmentach;

7) „program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami” lub „program ABCP” oznacza program sekurytyzacji, w ramach którego emitowane papiery wartościowe przyjmują głównie postać papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami z pierwotnym terminem zapadalności wynoszącym jeden rok lub krótszym;

8) „transakcja na papierach dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami” lub „transakcja ABCP” oznacza sekurytyzację w ramach programu ABCP;

9) „sekurytyzacja tradycyjna” oznacza sekurytyzację, w ramach której dokonuje się przeniesienia udziału gospodarczego w ekspozycjach będących przedmiotem sekurytyzacji w drodze przeniesienia własności tych ekspozycji z jednostki inicjującej na rzecz SSPE lub poprzez subpartycypację SSPE, gdzie wyemitowane papiery wartościowe nie stanowią zobowiązań płatniczych jednostki inicjującej;

▼B

10) „sekurytyzacja syntetyczna” oznacza sekurytyzację, w ramach której przeniesienie ryzyka odbywa się przy użyciu kredytowych instrumentów pochodnych lub gwarancji, a ekspozycje będące przedmiotem sekurytyzacji pozostają ekspozycjami jednostki inicjującej;

11) „inwestor” oznacza osobę fizyczną lub prawną posiadającą pozycję sekurytyzacyjną;

12) „inwestor instytucjonalny” oznacza inwestora, który jest jednym z poniższych:

a) zakładem ubezpieczeń zdefiniowanym w art. 13 pkt 1 dyrektywy 2009/138/WE;

b) zakładem reasekuracji zdefiniowanym w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE;

c) instytucją pracowniczych programów emerytalnych objętą zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 ([1]) zgodnie z jej art. 2, chyba że państwo członkowskie zadecydowało o niestosowaniu tej dyrektywy w całości lub w części do takiej instytucji zgodnie z art. 5 tej dyrektywy; lub osobą zarządzającą lub upoważnionym podmiotem wyznaczonymi przez instytucję pracowniczych programów emerytalnych na mocy art. 32 dyrektywy (UE) 2016/2341;

d) zarządzającym alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI) zdefiniowanym w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, który zarządza alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi lub wprowadza je do obrotu w Unii;

e) spółką zarządzającą przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE;

f) wewnętrznie zarządzanym UCITS, który jest spółką inwestycyjną, która uzyskała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE i nie wyznaczyła spółki zarządzającej, która uzyskała zezwolenie na podstawie tej dyrektywy, do zarządzania jej sprawami;

g) instytucją kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do celów tego rozporządzenia lub firmą inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia;

13) „jednostka obsługująca” oznacza jednostkę zarządzającą na bieżąco pulą nabytych wierzytelności lub bazowymi ekspozycjami kredytowymi;

14) „instrument wsparcia płynności” oznacza pozycję sekurytyzacyjną z tytułu umowy o dostarczenie środków finansowych w celu zapewnienia terminowości przepływów pieniężnych do inwestorów;

15) „ekspozycja odnawialna” oznacza ekspozycję, w przypadku której dozwolone są wahania sald należności „kredytobiorców” w zależności od ich decyzji o zaciąganiu i spłacaniu kredytu, do wysokości uzgodnionego limitu;

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).

▼B

16) „sekurytyzacja odnawialna” oznacza sekurytyzację, w przypadku której sama struktura sekurytyzacji ulega odnowieniu poprzez dodawanie ekspozycji do puli ekspozycji lub usuwanie ich z niej, niezależnie od tego, czy ekspozycje są odnawiane czy nie;

17) „opcja przedterminowej spłaty należności” oznacza klauzulę umowną w ramach sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych lub sekurytyzacji odnawialnej nakazującą w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń wykup pozycji sekurytyzacyjnych inwestorów przed pierwotnie określonym terminem zapadalności tych pozycji;

18) „transza pierwszej straty” oznacza najbardziej podporządkowaną transzę w ramach sekurytyzacji, która jest pierwszą transzą służącą pokryciu poniesionej straty dotyczącej sekurytyzowanych ekspozycji i tym samym zapewnia ochronę transzy drugiej straty oraz, w stosownych przypadkach, ochronę transz mających wyższy stopień uprzywilejowania;

19) „pozycja sekurytyzacyjna” oznacza ekspozycję z tytułu sekurytyzacji;

20) „pierwotny kredytodawca” oznacza jednostkę, która samodzielnie lub za pośrednictwem jednostek powiązanych, bezpośrednio lub pośrednio, zawarła pierwotną umowę, która to umowa stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania dłużnika lub potencjalnego dłużnika, stanowiące podstawę ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji;

21) „w pełni wspierany program ABCP” oznacza program ABCP, który jednostka sponsorująca w pełni i bezpośrednio wspiera, dostarczając SSPE jeden lub większą liczbę instrumentów wsparcia płynności obejmujących co najmniej wszystkie poniższe elementy:

   a) wszystkie ryzyka płynności i ryzyka kredytowe programu ABCP;

   b) wszelkie istotne ryzyka rozmycia ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji;

   c) wszelkie inne koszty na poziomie transakcji ABCP i na poziomie programu ABCP jeżeli są niezbędne w celu zagwarantowania inwestorowi pełnej płatności jakiejkolwiek kwoty w ramach ABCP;

22) „w pełni wspierana transakcja ABCP” oznacza transakcję ABCP wspieraną przez instrument wsparcia płynności, na poziomie transakcji lub na poziomie programu ABCP, obejmujący co najmniej wszystkie poniższe elementy:

   a) wszystkie ryzyka płynności i ryzyka kredytowe transakcji ABCP;

   b) wszelkie istotne ryzyka rozmycia ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji w ramach transakcji ABCP;

   c) wszelkie inne koszty na poziomie transakcji ABCP i na poziomie programu ABCP jeżeli są niezbędne w celu zagwarantowania inwestorowi pełnej płatności jakiejkolwiek kwoty w ramach ABCP;

23) „repozytorium sekurytyzacji” oznacza osobę prawną zajmującą się gromadzeniem i przechowywaniem na szczeblu centralnym danych dotyczących sekurytyzacji.

▼B

Do celów art. 10 niniejszego rozporządzenia, odniesienia do „repozytorium transakcji” w art. 61, 64, 65, 66, 73, 78, 79 i 80 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 odczytuje się jako odesłania do „repozytorium sekurytyzacji”.

Artykuł 3

Sprzedaż sekurytyzacji klientom detalicznym

1. Sprzedawca pozycji sekurytyzacyjnej nie może sprzedać takiej pozycji klientowi detalicznemu, zdefiniowanemu w art. 4 ust. 1 pkt 11 dyrektywy 2014/65/UE, chyba że spełnione są wszystkie poniższe warunki:

a) sprzedawca pozycji sekurytyzacyjnej przeprowadził test odpowiedniości zgodnie z art. 25 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE;

b) sprzedawca pozycji sekurytyzacyjnej upewnił się, na podstawie testu, o którym mowa w lit. a), że dana pozycja sekurytyzacyjna jest odpowiednia dla tego klienta detalicznego;

c) sprzedawca pozycji sekurytyzacyjnej natychmiast przekazuje klientowi detalicznemu wyniki testu odpowiedniości w postaci sprawozdania.

2. W przypadku gdy warunki określone w ust. 1 są spełnione, a portfel instrumentów finansowych tego klienta detalicznego nie przekracza 500 000 EUR, sprzedawca zapewnia – na podstawie informacji dostarczonych przez klienta detalicznego zgodnie z ust. 3 – aby klient detaliczny nie zainwestował łącznej kwoty przekraczającej 10 % portfela instrumentów finansowych tego klienta w pozycje sekurytyzacyjne oraz aby początkowa minimalna kwota zainwestowana w jedną lub większą liczbę pozycji sekurytyzacyjnych wyniosła 10 000 EUR.

3. Klient detaliczny dostarcza sprzedawcy dokładnych informacji o swoim portfelu instrumentów finansowych, w tym wszelkich inwestycjach w pozycje sekurytyzacyjne.

4. Do celów ust. 2 i 3 portfel instrumentów finansowych klienta detalicznego obejmuje depozyty pieniężne i instrumenty finansowe, z wyłączeniem jednakże wszelkich instrumentów finansowych, które zostały użyte jako zabezpieczenie.

Artykuł 4

Wymogi dla SSPE

SSPE nie mogą mieć siedziby w państwie trzecim, w którym zachodzi którakolwiek z poniższych sytuacji:

a) dane państwo trzecie jest wymienione w wykazie sporządzonym przez FATF jako jurysdykcja wysokiego ryzyka i niechętna współpracy;

b) państwo trzecie nie podpisało umowy z państwem członkowskim w celu zapewnienia, aby to państwo trzecie w pełni przestrzegało standardów określonych w art. 26 Modelowej konwencji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w sprawie podatku od dochodu i majątku lub w Modelowej konwencji OECD w sprawie wymiany informacji w kwestiach podatkowych, oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w kwestiach podatkowych, łącznie z wszelkimi wielostronnymi umowami podatkowymi.

▼B

ROZDZIAŁ 2

PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO WSZYSTKICH SEKURYTYZACJI

Artykuł 5

Wymogi dotyczące należytej staranności dla inwestorów instytucjonalnych

1. Przed wejściem w posiadanie pozycji sekurytyzacyjnej inwestor instytucjonalny, inny niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca, weryfikuje, czy:

a) w przypadku gdy jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca z siedzibą w Unii nie są instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zdefiniowanymi w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 – dana jednostka inicjująca lub dany pierwotny kredytodawca udzielają wszystkich kredytów będących źródłem ekspozycji bazowych na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procesów zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, a także posiadają skuteczne systemy na potrzeby stosowania tych kryteriów i procesów zgodnie z art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;

b) w przypadku gdy jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca mają siedzibę w państwie trzecim – dana jednostka inicjująca lub dany pierwotny kredytodawca udzielają wszystkich kredytów będących źródłem ekspozycji bazowych na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procesów zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, a także posiadają skuteczne systemy na potrzeby stosowania tych kryteriów i procesów w celu zapewnienia, aby udzielanie kredytów odbywało się na podstawie szczegółowej oceny zdolności kredytowej dłużnika;

c) jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca mają siedzibę w Unii – stale zatrzymują oni istotny udział gospodarczy netto zgodnie z art. 6, a zatrzymanie ryzyka jest ujawniane inwestorowi instytucjonalnemu zgodnie z art. 7;

d) jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca mają siedzibę w państwie trzecim – stale zatrzymują oni istotny udział gospodarczy netto, który w żadnym przypadku nie może być niższy niż 5 %, ustalony zgodnie z art. 6, a także ujawniają zatrzymanie ryzyka inwestorom instytucjonalnym;

e) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE w stosownych przypadkach udostępniały informacje wymagane na mocy art. 7 z częstotliwością i zgodnie z zasadami określonymi w tym artykule.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w odniesieniu do w pełni wspieranych transakcji ABCP, wymóg określony w ust. 1 lit. a) ma zastosowanie do jednostki sponsorującej. W takich przypadkach jednostka sponsorująca weryfikuje, czy jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca, niebędące instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną, udzielają wszystkich kredytów będących źródłem ekspozycji bazowych na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procesów zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, a także posiadają skuteczne systemy na potrzeby stosowania tych kryteriów i procesów zgodnie z art. 9 ust. 1.

▼B

3. Przed wejściem w posiadanie pozycji sekurytyzacyjnej inwestor instytucjonalny, inny niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca, przeprowadza analizę *due diligence*, która pozwala mu ocenić odnośne ryzyka. Ocena ta obejmuje co najmniej wszystkie poniższe elementy:

a) charakterystykę ryzyka danej pozycji sekurytyzacyjnej i ekspozycji bazowych;

b) wszystkie cechy strukturalne sekurytyzacji, które mogą mieć istotny wpływ na dochody z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej, w tym: umowna kolejność płatności i kolejność zdarzeń uruchamiających płatność, elementy wsparcia jakości kredytowej, elementy wsparcia płynności, mechanizmy wyzwalania wartości rynkowej oraz odnoszące się do konkretnej transakcji definicje niewykonania zobowiązania;

c) w odniesieniu do sekurytyzacji zgłoszonej jako STS zgodnie z art. 27 – zgodność tej sekurytyzacji z wymogami określonymi w art. 19–22 lub w art. 23–26 oraz art. 27. Inwestorzy instytucjonalni mogą w odpowiednim zakresie polegać na zgłoszeniu STS zgodnie z art. 27 ust. 1 oraz na ujawnionych przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą oraz SSPE informacjach dotyczących zgodności z wymogami STS, nie polegając wyłącznie ani automatycznie na takich zgłoszeniach i informacjach.

Niezależnie od akapitu pierwszego lit. a) i b), w przypadku w pełni wspieranego programu ABCP inwestorzy instytucjonalni inwestujący w papier dłużny przedsiębiorstwa emitowany w ramach danego programu ABCP uwzględniają cechy programu ABCP oraz pełne wsparcie na utrzymanie płynności.

4. Inwestor instytucjonalny, inny niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca, posiadający pozycję sekurytyzacyjną, musi co najmniej:

a) ustanowić odpowiednie pisemne procedury, które są proporcjonalne do profilu ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej oraz, w stosownych przypadkach, do portfela handlowego i bankowego inwestora instytucjonalnego, w celu bieżącego monitorowania zgodności z ust. 1 i 3 oraz dochodów z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej i ekspozycji bazowych.

W stosownych przypadkach, w odniesieniu do sekurytyzacji i ekspozycji bazowych, te pisemne procedury obejmują monitorowanie rodzaju ekspozycji, udziału procentowego kredytów przeterminowanych o ponad 30, 60 i 90 dni, współczynników niewykonania zobowiązań, częstości przedterminowych spłat, kredytów w windykacji, stóp odzysku, odkupów, modyfikacji pożyczek, przerw w spłacie, rodzaju zabezpieczenia i zajmowania zabezpieczeń, oraz rozkładu częstości punktowych ocen zdolności kredytowej lub innych środków oceny wiarygodności kredytowej odnoszących się do wszystkich ekspozycji bazowych, dywersyfikacji sektorowej i geograficznej, rozkładu częstości współczynnika pokrycia należności zabezpieczeniem w przedziałach ułatwiających odpowiednią analizę wrażliwości. W przypadku gdy ekspozycje bazowe są same w sobie pozycjami sekurytyzacyjnymi, na co pozwala art. 8, inwestorzy instytucjonalni monitorują również ekspozycje bazowe tych pozycji;

▼B

b) w przypadku sekurytyzacji innej niż w pełni wspierany program ABCP – regularnie przeprowadzać testy warunków skrajnych w odniesieniu do przepływów pieniężnych i wartości zabezpieczenia wspierających ekspozycje bazowe lub, w braku wystarczających danych na temat przepływów pieniężnych i wartości zabezpieczenia, testy warunków skrajnych w odniesieniu do zakładanych strat, z uwzględnieniem charakteru, skali i stopnia złożoności ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej;

c) w przypadku w pełni wspieranego programu ABCP – regularnie przeprowadzać testy warunków skrajnych w odniesieniu do wypłacalności i płynności jednostki sponsorującej;

d) zapewnić sprawozdawczość wewnętrzną dla swojego organu zarządzającego, tak aby organ zarządzający znał istotne ryzyka wynikające z pozycji sekurytyzacyjnej oraz tak, aby ryzyka te były adekwatnie zarządzane;

e) być w stanie wykazać swoim właściwym organom, na żądanie, że ma kompleksową i dokładną wiedzę na temat danej pozycji sekurytyzacyjnej i jej ekspozycji bazowych oraz że wdrożył pisemne zasady i procedury na potrzeby zarządzania ryzykiem względem danej pozycji sekurytyzacyjnej oraz na potrzeby prowadzenia rejestru weryfikacji oraz należytej staranności zgodnie z ust. 1 i 2 oraz wszelkich innych odnośnych informacji; oraz

f) w przypadku ekspozycji z tytułu w pełni wspieranego programu ABCP – być w stanie wykazać swoim właściwym organom, na żądanie, że ma kompleksową i dokładną wiedzę na temat jakości kredytowej jednostki sponsorującej oraz na temat warunków dostarczonego instrumentu wsparcia płynności.

5. Bez uszczerbku dla ust. 1–4 niniejszego artykułu, w przypadku gdy inwestor instytucjonalny upoważnił innego inwestora instytucjonalnego do podejmowania decyzji w zakresie zarządzania inwestycyjnego, które mogłyby narazić go na ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, ten inwestor instytucjonalny może polecić tej stronie zarządzającej, aby wypełniała jego obowiązki na mocy niniejszego artykułu w odniesieniu do każdej ekspozycji z tytułu sekurytyzacji będącej wynikiem tych decyzji. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy inwestorowi instytucjonalnemu polecono na mocy niniejszego ustępu wypełnienie obowiązków innego inwestora instytucjonalnego i gdy nie wykona on tych obowiązków, wszelkie sankcje wynikające z art. 32 i 33 mogły zostać nałożone na stronę zarządzającą, a nie na inwestora instytucjonalnego, który posiada ekspozycję z tytułu danej sekurytyzacji.

Artykuł 6

Zatrzymanie ryzyka

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca sekurytyzacji stale zatrzymują istotny udział gospodarczy netto w sekurytyzacji wynoszący nie mniej niż 5 %. Udział ten mierzy się w momencie inicjowania sekurytyzacji i określa na podstawie wartości referencyjnej pozycji pozabilansowych. W przypadku gdy jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca nie uzgodnili między sobą, kto zatrzyma istotny udział gospodarczy netto, zatrzymuje go jednostka inicjująca. Do poszczególnych sekurytyzacji nie stosuje się wielokrotnie wymogów dotyczących zatrzymania. Istotnego udziału gospodarczego netto nie dzieli się między poszczególne rodzaje podmiotów zatrzymujących i nie podlega on żadnemu ograniczeniu ryzyka kredytowego ani zabezpieczeniu.

Do celów niniejszego artykułu jednostki nie uznaje się za jednostkę inicjującą w przypadku, gdy została ustanowiona lub działa wyłącznie w celu sekurytyzowania ekspozycji.

▼B

2. Jednostki inicjujące nie mogą dokonywać wyboru aktywów, które mają zostać przeniesione do SSPE, z myślą o sprawieniu, aby straty z tytułu aktywów przeniesionych na rzecz SSPE, mierzone w trakcie całego okresu trwania transakcji lub w okresie nieprzekraczającym czterech lat, w przypadku gdy transakcja trwa dłużej niż cztery lata, były wyższe niż straty poniesione w takim samym okresie z tytułu porównywalnych aktywów utrzymywanych w bilansie jednostki inicjującej. W przypadku gdy właściwy organ znajdzie dowody wskazujące na naruszenie tego zakazu, bada on wyniki aktywów przeniesionych do SSPE oraz porównywalnych aktywów utrzymywanych w bilansie jednostki inicjującej. Jeżeli wyniki przeniesionych aktywów będą znacząco gorsze od wyników porównywalnych aktywów utrzymywanych w bilansie jednostki inicjującej na skutek zamierzonego działania jednostki inicjującej, właściwy organ nakłada sankcję zgodnie z art. 32 i 33.

3. Za zatrzymanie istotnego udziału gospodarczego netto wynoszącego nie mniej niż 5 % w rozumieniu ust. 1 uznaje się tylko następujące sytuacje:

a) zatrzymanie nie mniej niż 5 % wartości nominalnej każdej z transz sprzedanych lub przeniesionych na rzecz inwestorów;

b) w przypadku sekurytyzacji odnawialnych lub sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych – zatrzymanie przez jednostkę inicjującą udziału wynoszącego nie mniej niż 5 % wartości nominalnej każdej z sekurytyzowanych ekspozycji;

c) zatrzymanie losowo wybranych ekspozycji stanowiących równowartość nie mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, jeżeli w innym przypadku takie niesekurytyzowane ekspozycje zostałyby sekurytyzowane w danej sekurytyzacji, o ile liczba ekspozycji potencjalnie sekurytyzowanych jest nie mniejsza niż 100 w momencie inicjowania;

d) zatrzymanie transzy pierwszej straty oraz, w razie konieczności, jeżeli takie zatrzymanie nie stanowi 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, innych transz o takim samym lub wyższym profilu ryzyka niż transze przeniesione na rzecz inwestorów lub sprzedane inwestorom i o terminie zapadalności nie wcześniejszym niż termin transz przeniesionych na rzecz inwestorów lub sprzedanych inwestorom, tak aby zatrzymana wartość stanowiła równowartość ogółem nie mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji; lub

e) zatrzymanie ekspozycji pierwszej straty wynoszącej nie mniej niż 5 % każdej ekspozycji sekurytyzowanej w danej sekurytyzacji.

4. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z siedzibą w Unii w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/87/WE ([1]), instytucja dominująca lub finansowa spółka holdingowa z siedzibą w Unii, lub jedna z jej jednostek zależnych w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jako jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca sekurytyzują ekspozycje z jednej lub większej liczby instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych lub

([1]) Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

▼B

innych instytucji finansowych objętych zakresem nadzoru na zasadzie skonsolidowanej, wymogi, o których mowa w ust. 1, mogą zostać spełnione na podstawie skonsolidowanej sytuacji powiązanej instytucji dominującej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z siedzibą w Unii.

Akapit pierwszy stosuje się tylko w przypadku, gdy instytucje kredytowe, firmy inwestycyjne lub instytucje finansowe, które utworzyły sekurytyzowane ekspozycje, spełniają wymogi określone w art. 79 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ([1]) oraz terminowo przekazują informacje potrzebne do spełnienia wymogów określonych w art. 5 niniejszego rozporządzenia jednostce inicjującej lub jednostce sponsorującej oraz unijnej dominującej instytucji kredytowej, finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej z siedzibą w Unii.

5. Ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy sekurytyzowane ekspozycje są ekspozycjami wobec następujących podmiotów lub są przez te podmioty w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowane:

a) rządy centralne lub banki centralne;

b) samorządy regionalne, władze lokalne i podmioty sektora publicznego państw członkowskich w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

c) instytucje, którym przypisano wagę ryzyka 50 % lub mniej zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

d) krajowe banki lub instytucje prorozwojowe w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 ([2]); lub

e) wielostronne banki rozwoju wymienione w art. 117 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

6. Ust. 1 nie ma zastosowania do transakcji opartych na wyraźnym, przejrzystym i dostępnym indeksie, w przypadku gdy bazowe podmioty referencyjne są identyczne z podmiotami tworzącymi indeks podmiotów, który jest szeroko wykorzystywany w obrocie, lub stanowią one inne zbywalne papiery wartościowe niebędące pozycjami sekurytyzacyjnymi.

7. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA), ustanowionym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ([3]), opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu bardziej szczegółowego określenia wymogu zatrzymania ryzyka, w szczególności w odniesieniu do:

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i Europejskiego Portalu Projektów Inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013 – Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (Dz.U. L 169 z 1.7.2015, s. 1).

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

▼B

a) warunków zatrzymania ryzyka zgodnie z ust. 3, w tym realizacji poprzez syntetyczną lub warunkową formę zatrzymania;

b) pomiaru poziomu zatrzymania, o którym mowa w ust. 1;

c) zakazu zabezpieczania lub sprzedaży zatrzymanego udziału;

d) warunków zatrzymania na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z ust. 4;

e) warunków wyłączenia transakcji opartych na wyraźnym, przejrzystym i dostępnym indeksie, o których mowa w ust. 6.

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 lipca 2018 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 7

Wymogi dotyczące przejrzystości dla jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących oraz SSPE

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE danej sekurytyzacji udostępniają, zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, co najmniej poniższe informacje posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych, właściwym organom, o których mowa w art. 29, oraz – na żądanie – potencjalnym inwestorom:

a) co kwartał informacje na temat ekspozycji bazowych lub, w przypadku ABCP – co miesiąc informacje na temat wierzytelności bazowych lub należności kredytowych;

b) całą dokumentację bazową istotną dla zrozumienia transakcji, w tym również – choć nie tylko – w stosownych przypadkach, następujące dokumenty:

(i) ostateczny dokument ofertowy lub prospekt emisyjny wraz z dokumentami dotyczącymi zamknięcia transakcji, z wyłączeniem opinii prawnych;

(ii) w przypadku sekurytyzacji tradycyjnej – umowę sprzedaży aktywów, umowę cesji, nowacji lub przeniesienia aktywów oraz wszelkie stosowne deklaracje powiernictwa;

(iii) umowy dotyczące instrumentów pochodnych i gwarancji, a także wszelkie stosowne dokumenty w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń, w przypadku gdy ekspozycje będące przedmiotem sekurytyzacji pozostają ekspozycjami jednostki inicjującej;

(iv) umowy obsługi, obsługi rezerwowej, administrowania i zarządzania płynnością;

(v) umowę powierniczą, dokument zabezpieczenia, umowę agencyjną, umowę z bankiem, w którym prowadzony jest rachunek, umowę inwestycji gwarantowanych, załączone warunki lub ogólne ramy zarządu powierniczego lub umowę dotyczącą głównych definicji lub taką dokumentację prawną o równoważnej wartości prawnej;

▼B

(vi) wszelkie stosowne umowy między wierzycielami, dokumenty dotyczące instrumentów pochodnych, umowy pożyczki podporządkowanej, umowy pożyczki na rozpoczęcie działalności oraz umowy instrumentu wsparcia płynności.

Ta dokumentacja bazowa musi zawierać szczegółowy opis kolejności płatności z tytułu sekurytyzacji;

c) w przypadku gdy prospekt emisyjny nie został sporządzony zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]) – streszczenie transakcji lub przegląd głównych cech sekurytyzacji, w tym również, w stosownych przypadkach:

(i) szczegółowe informacje dotyczące struktury transakcji, w tym schematy struktury zawierające przegląd transakcji, przepływy pieniężne i strukturę własności;

(ii) szczegółowe informacje dotyczące: charakterystyki ekspozycji, przepływów pieniężnych, kaskady strat, cech wsparcia jakości kredytowej oraz wsparcia płynności;

(iii) szczegółowe informacje dotyczące praw głosu posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych oraz ich związku z innymi zabezpieczonymi wierzycielami;

(iv) wykaz wszystkich mechanizmów inicjujących i zdarzeń, o których mowa w dokumentach przekazanych zgodnie z lit. b) i które mogłyby mieć istotny wpływ na dochody z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej;

d) w przypadku sekurytyzacji STS – zgłoszenie STS, o którym mowa w art. 27;

e) kwartalne sprawozdania dla inwestorów lub, w przypadku ABCP – miesięczne sprawozdania dla inwestorów, zawierające następujące informacje:

(i) wszystkie zasadniczo istotne dane na temat jakości kredytowej i dochodów z tytułu ekspozycji bazowych;

(ii) informacje na temat zdarzeń, które uruchomiają którykolwiek z mechanizmów inicjujących, powodujących zmiany w kolejności płatności lub zastąpienie któregokolwiek z kontrahentów oraz, w przypadku sekurytyzacji, która nie jest transakcją ABCP – dane dotyczące przepływów pieniężnych generowanych przez ekspozycje bazowe oraz przez zobowiązania danej sekurytyzacji;

(iii) informacje na temat zatrzymanego ryzyka, w tym informacje o tym, które z warunków określonych w art. 6 ust. 3 zostały zastosowane, zgodnie z art. 6;

([1]) Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64).

▼B

f) wszelkie informacje wewnętrzne dotyczące sekurytyzacji, które jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE są zobowiązane do podania do wiadomości publicznej zgodnie z art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 ([1]), dotyczące wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku;

g) w przypadku gdy lit. f) nie ma zastosowania, wszelkie znaczące zdarzenia, takie jak:

(i) istotne naruszenie obowiązków określonych w dokumentach udostępnionych zgodnie z lit. b), w tym również wszelkie środki naprawcze, zwolnienia lub zezwolenia zastosowane w następstwie takiego naruszenia;

(ii) zmiana cech strukturalnych, która może mieć istotny wpływ na dochody z tytułu sekurytyzacji;

(iii) zmiana charakterystyki ryzyka sekurytyzacji lub ekspozycji bazowych, która może mieć istotny wpływ na dochody z tytułu sekurytyzacji;

(iv) w przypadku sekurytyzacji STS – w przypadku gdy sekurytyzacja przestaje spełniać wymogi STS lub w przypadku gdy właściwe organy zastosowały środki naprawcze lub administracyjne;

(v) wszelkie istotne zmiany w dokumentach transakcji.

Informacje opisane w akapicie pierwszym lit. b), c) i d) udostępnia się przed wyceną.

Informacje opisane w akapicie pierwszym lit. a) i e) udostępnia się jednocześnie co kwartał, najpóźniej miesiąc po terminie wymagalności płatności odsetek lub, w przypadku transakcji ABCP – najpóźniej miesiąc po zakończeniu okresu objętego sprawozdaniem.

W przypadku ABCP informacje opisane w akapicie pierwszym lit. a), lit. c) ppkt (ii) oraz lit. e) ppkt (i) udostępnia się w formie zbiorczej posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych oraz, na żądanie, potencjalnym inwestorom. Dane na poziomie kredytu udostępnia się jednostce sponsorującej oraz, na żądanie, właściwym organom.

Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 596/2014 informacje opisane w akapicie pierwszym lit. f) i g) udostępnia się niezwłocznie.

Spełniając wymogi niniejszego ustępu, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE danej sekurytyzacji muszą przestrzegać przepisów prawa krajowego i unijnego regulujących ochronę poufności informacji i przetwarzania danych osobowych, aby uniknąć potencjalnych naruszeń takiego prawa, jak również wszelkich obowiązków w zakresie poufności odnoszących się do informacji o kliencie, pierwotnym kredytodawcy lub dłużniku, chyba że takie informacje poufne mają formę zanonimizowaną lub zagregowaną.

W szczególności w odniesieniu do informacji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE mogą przedstawić streszczenie odnośnej dokumentacji.

Właściwe organy, o których mowa w art. 29, muszą mieć możliwość żądania udzielenia im takich informacji poufnych w celu wypełnienia swoich obowiązków w ramach niniejszego rozporządzenia.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

▼B

2. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE danej sekurytyzacji wyznaczają spośród siebie jedną jednostkę, która będzie wypełniać wymogi informacyjne wynikające z ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b), d), e), f) i g).

Jednostka wyznaczona zgodnie z akapitem pierwszym udostępnia informacje dotyczące transakcji sekurytyzacyjnej za pomocą repozytorium sekurytyzacji.

▼C1

Obowiązki, o których mowa w akapicie drugim i czwartym, nie mają zastosowania do sekurytyzacji, w przypadku gdy nie ma obowiązku sporządzania prospektu emisyjnego zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE.

▼B

W przypadku gdy żadne repozytorium sekurytyzacji nie jest zarejestrowane zgodnie z art. 10, jednostka wyznaczona do wypełnienia wymogów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu udostępnia informacje za pośrednictwem strony internetowej, która:

a) obejmuje dobrze funkcjonujący system kontroli jakości danych;

b) podlega odpowiednim standardom zarządzania oraz jest objęta utrzymaniem i działaniem odpowiedniej struktury organizacyjnej, która zapewnia ciągłość i prawidłowe funkcjonowanie danej strony internetowej;

c) podlega odpowiednim systemom, środkom kontroli i procedurom, które identyfikują wszystkie odnośne źródła ryzyka operacyjnego;

d) obejmuje systemy, które zapewniają ochronę i integralność otrzymanych informacji oraz szybką rejestrację informacji; oraz

e) umożliwia przechowywanie informacji przez co najmniej pięć lat po upływie terminu zapadalności sekurytyzacji.

Jednostkę odpowiedzialną za przekazywanie informacji oraz repozytorium sekurytyzacji, w którym udostępnione są informacje, wskazuje się w dokumentacji dotyczącej sekurytyzacji.

3. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE muszą przekazywać w celu wypełnienia swoich obowiązków określonych w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i e), z uwzględnieniem użyteczności informacji dla posiadacza pozycji sekurytyzacyjnej, tego, czy pozycja sekurytyzacyjna ma charakter krótkoterminowy oraz, w przypadku transakcji ABCP – czy jest ona w pełni wspierana przez jednostkę sponsorującą.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 stycznia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania w odniesieniu do informacji, które mają być określone zgodnie z ust. 3, ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających ich format za pomocą ujednolicony szablonów.

▼B

ESMA przedłoży Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia 18 stycznia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 8

Zakaz resekurytyzacji

1. Ekspozycje bazowe wykorzystywane w sekurytyzacji nie mogą obejmować pozycji sekurytyzacyjnych.

Na zasadzie odstępstwa akapit pierwszy nie ma zastosowania do:

a) wszelkich sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem 1 stycznia 2019 r.; oraz

b) wszelkich sekurytyzacji, które mają być stosowane w uzasadnionych celach określonych w ust. 3, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu 1 stycznia 2019 r. lub po tym dniu.

2. Właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 29 ust. 2, 3 lub 4, stosownie do sytuacji, może wydać zezwolenie podmiotowi objętemu jego nadzorem na włączenie w sekurytyzację pozycji sekurytyzacyjnych jako ekspozycji bazowych, w przypadku gdy ten właściwy organ uzna, że zastosowanie resekurytyzacji ma miejsce w uzasadnionych celach określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.

W przypadku gdy taki nadzorowany podmiot jest instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, właściwy organ, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, konsultuje się z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz każdym innym organem stosownym dla tego podmiotu, zanim zezwoli na włączenie w sekurytyzację pozycji sekurytyzacyjnych jako ekspozycji bazowych. Takie konsultacje nie mogą trwać dłużej niż 60 dni od dnia, w którym właściwy organ powiadomił organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz każdy inny organ stosowny dla tego podmiotu o potrzebie konsultacji.

W przypadku gdy konsultacje doprowadziły do decyzji o wydaniu zezwolenia na zastosowanie pozycji sekurytyzacyjnych jako ekspozycji bazowych w sekurytyzacji, właściwy organ powiadamia o tym fakcie ESMA.

3. Na użytek niniejszego artykułu za uzasadnione cele uznaje się:

a) ułatwienie likwidacji instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej lub instytucji finansowej;

b) zapewnienie prawidłowego funkcjonowania instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej lub instytucji finansowej przy założeniu kontynuacji działalności w celu uniknięcia ich likwidacji; lub

c) w przypadku gdy ekspozycje bazowe są zagrożone – ochronę interesów inwestorów.

4. W pełni wspieranego programu ABCP nie uznaje się za resekurytyzację do celów niniejszego artykułu, pod warunkiem że żadna z transakcji ABCP w ramach tego programu nie jest resekurytyzacją i że wsparcie jakości kredytowej nie ustanawia dodatkowej warstwy transz na poziomie programu.

▼B

5. Aby odzwierciedlić zmiany na rynku dotyczące innych resekurytyzacji podjętych w uzasadnionych celach, oraz z uwzględnieniem nadrzędnych celów w postaci stabilności finansowej i ochrony najlepszych interesów inwestorów, ESMA – w ścisłej współpracy z EUNB – może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu uzupełnienia wykazu uzasadnionych celów określonych w ust. 3.

ESMA przedłoży Komisji wszelkie takie projekty regulacyjnych standardów technicznych. Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 9

Kryteria przyznawania kredytu

1. Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące oraz pierwotni kredytodawcy stosują do ekspozycji, które mają zostać przedmiotem sekurytyzacji, te same należyte i ściśle zdefiniowane kryteria udzielania kredytu, jakie stosują do ekspozycji niesekurytyzowanych. W tym celu zastosowanie mają te same jasno określone procesy zatwierdzania oraz, w stosownych przypadkach, zmiany, odnawiania i refinansowania kredytów. Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i pierwotni kredytodawcy muszą posiadać skuteczne systemy w celu stosowania tych kryteriów i procesów w celu zapewnienia, aby kredytów udzielano na podstawie szczegółowej oceny zdolności kredytowej dłużnika, z odpowiednim uwzględnieniem czynników istotnych dla weryfikacji, czy dłużnik ma szanse dotrzymać swoich zobowiązań wynikających z umowy kredytowej.

2. W przypadku gdy ekspozycjami bazowymi sekurytyzacji są kredyty na nieruchomości mieszkalne udzielone po dniu wejścia w życie dyrektywy 2014/17/UE, pula tych kredytów nie może obejmować jakichkolwiek kredytów, które są oferowane i zawierane w oparciu o założenie, że składający wniosek kredytowy lub, w stosownych przypadkach, pośrednicy, zostali powiadomieni o tym, że istnieje możliwość, że informacje przedstawione przez składającego wniosek mogłyby nie zostać zweryfikowane przez kredytodawcę.

3. W przypadku gdy jednostka inicjująca kupuje na własny rachunek ekspozycje osoby trzeciej, a następnie poddaje je sekurytyzacji, jednostka ta weryfikuje, czy podmiot, który był bezpośrednio lub pośrednio zaangażowany w pierwotną umowę, która stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania, które mają zostać przedmiotem sekurytyzacji, spełnia wymogi, o których mowa w ust. 1.

4. Ust. 3 nie stosuje się jeżeli:

a) pierwotna umowa, która stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania dłużnika lub potencjalnego dłużnika, została zawarta przed wejściem w życie dyrektywy 2014/17/UE; oraz

▼B

b) jednostka inicjująca, która kupuje na własny rachunek ekspozycje osoby trzeciej, a następnie poddaje je sekurytyzacji, spełnia obowiązki, których spełnienie przez instytucje inicjujące wymagane było na podstawie art. 21 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 625/2014 przed dniem 1 stycznia 2019 r.

ROZDZIAŁ 3

WARUNKI I PROCEDURY REJESTRACJI REPOZYTORIUM SEKURYTYZACJI

Artykuł 10

Rejestracja repozytorium sekurytyzacji

1. Repozytorium sekurytyzacji rejestruje się w ESMA do celów art. 5 zgodnie z warunkami i procedurą określonymi w niniejszym artykule.

2. Aby kwalifikować się do rejestracji na podstawie niniejszego artykułu, repozytorium sekurytyzacji musi być osobą prawną z siedzibą w Unii, stosować procedury służące weryfikacji kompletności i spójności informacji udostępnianych mu na podstawie art. 7 ust. 1 niniejszego rozporządzenia oraz spełniać wymogi określone w art. 78, 79 oraz art. 80 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Do celów niniejszego artykułu odesłania w art. 78 i 80 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 do jego art. 9 traktuje się jako odesłania do art. 5 niniejszego rozporządzenia.

3. Rejestracja repozytorium sekurytyzacji jest ważna na całym terytorium Unii.

4. Zarejestrowane repozytorium sekurytyzacji musi w każdym momencie spełniać warunki rejestracji. Repozytorium sekurytyzacji niezwłocznie powiadamia ESMA o wszelkich istotnych zmianach w warunkach rejestracji.

5. Repozytorium sekurytyzacji składa do ESMA którekolwiek z poniższych:

a) wniosek o rejestrację;

b) wniosek o rozszerzenie rejestracji do celów art. 7 niniejszego rozporządzenia w przypadku repozytorium transakcji już zarejestrowanego na podstawie tytułu VI rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub rozdziału 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 ([1]).

6. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA ocenia jego kompletność.

W przypadku gdy wniosek nie jest kompletny, ESMA wyznacza termin, w którym repozytorium sekurytyzacji ma przedłożyć dodatkowe informacje.

Po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny, ESMA powiadamia o tym odpowiednio repozytorium sekurytyzacji.

7. Aby zapewnić spójne stosowanie niniejszego artykułu, ESMA opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia szczegółowych informacji dotyczących wszystkich poniższych elementów:

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1).

▼B

a) procedur, o których mowa ust. 2 niniejszego artykułu, które mają być stosowane przez repozytoria sekurytyzacji w celu weryfikacji kompletności i spójności informacji udostępnianych im na podstawie art. 7 ust. 1;

b) wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 5 lit. a);

c) uproszczonego wniosku o rozszerzenie rejestracji, o którym mowa w ust. 5 lit. b).

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 stycznia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

8. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania ust. 1 i 2, ESMA opracuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu obu poniższych elementów:

a) wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 5 lit. a);

b) wniosku o rozszerzenie rejestracji, o którym mowa w ust. 5 lit. b).

W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. b) ESMA opracuje uproszczony format w celu uniknięcia powielania procedur.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia 18 stycznia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 11

Powiadomienie właściwych organów oraz konsultacje z nimi przed rejestracją lub rozszerzeniem rejestracji

1. W przypadku gdy repozytorium sekurytyzacji występuje o rejestrację lub rozszerzenie rejestracji jako repozytorium transakcji oraz jest podmiotem, który otrzymał zezwolenie wydane przez właściwy organ w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, lub został przez ten organ zarejestrowany, ESMA – przed zarejestrowaniem lub rozszerzeniem rejestracji danego repozytorium sekurytyzacji – bez zbędnej zwłoki powiadamia ten właściwy organ oraz konsultuje się z nim.

2. ESMA oraz odpowiedni właściwy organ wymieniają wszystkie informacje niezbędne do zarejestrowania repozytorium sekurytyzacji lub rozszerzenia jego rejestracji, jak również do nadzorowania, czy podmiot ten spełnia warunki swojej rejestracji lub swojego zezwolenia w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę.

Artykuł 12

Rozpatrzenie wniosku

1. W terminie 40 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 6, ESMA rozpatruje wniosek o rejestrację, lub o rozszerzenie rejestracji, w oparciu o to, czy dane repozytorium sekurytyzacji spełnia przepisy niniejszego rozdziału, oraz przyjmuje decyzję o rejestracji lub jej rozszerzeniu, lub decyzję o odmowie rejestracji lub jej rozszerzenia, wraz z pełnym uzasadnieniem.

▼B

2. Decyzja wydana przez ESMA na podstawie ust. 1 staje się skuteczna piątego dnia roboczego po jej przyjęciu.

Artykuł 13

Powiadomienie o decyzjach ESMA dotyczących rejestracji lub rozszerzeniu rejestracji

1. W przypadku przyjęcia decyzji, o której mowa w art. 12, lub cofnięcia rejestracji, o którym mowa w art. 15 ust. 1, ESMA powiadamia o tym dane repozytorium sekurytyzacji w terminie pięciu dni roboczych, wraz z pełnym uzasadnieniem swojej decyzji.

ESMA bez zbędnej zwłoki powiadamia o swojej decyzji właściwy organ, o którym mowa w art. 11 ust. 1.

2. ESMA bez zbędnej zwłoki informuje Komisję o każdej decyzji podjętej zgodnie z ust. 1.

3. ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz repozytoriów sekurytyzacji zarejestrowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Wykaz ten jest aktualizowany w terminie pięciu dni roboczych od podjęcia decyzji zgodnie z ust. 1.

Artykuł 14

Uprawnienia ESMA

1. Uprawnienia powierzone ESMA zgodnie z art. 61–68, 73 i 74 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w związku z załącznikami I i II do niego, są wykonywane również w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia. Odesłania do art. 81 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w załączniku I do tego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do art. 17 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Uprawnienia powierzone ESMA lub któremukolwiek urzędnikowi ESMA lub innej osobie upoważnionej przez ESMA zgodnie z art. 61-63 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 nie mogą być wykorzystywane w celu żądania ujawnienia informacji lub dokumentów, które są objęte poufnością wymiany informacji między prawnikiem a klientem.

Artykuł 15

Cofnięcie rejestracji

1. Bez uszczerbku dla art. 73 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, ESMA cofa rejestrację repozytorium sekurytyzacji w przypadku, gdy dane repozytorium sekurytyzacji:

a) wyraźnie zrzeka się rejestracji lub nie świadczyło usług w poprzednich sześciu miesiącach;

b) uzyskało rejestrację na podstawie fałszywych oświadczeń lub w inny niezgodny z prawem sposób; lub

c) przestało spełniać warunki, na podstawie których zostało zarejestrowane.

2. ESMA bez zbędnej zwłoki powiadamia odpowiedni właściwy organ, o którym mowa w art. 11 ust. 1, o decyzji w sprawie cofnięcia rejestracji repozytorium sekurytyzacji.

▼B

3. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego, w którym repozytorium sekurytyzacji świadczy usługi i prowadzi działalność, stwierdzi, że jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, został spełniony, może zwrócić się do ESMA o sprawdzenie, czy zostały spełnione warunki cofnięcia rejestracji danemu repozytorium sekurytyzacji. W przypadku gdy ESMA nie zdecyduje się na cofnięcie rejestracji danemu repozytorium sekurytyzacji, przedstawia szczegółowe uzasadnienie swojej decyzji.

4. Właściwym organem, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, jest organ wyznaczony na podstawie art. 29 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

Opłaty nadzorcze

1. ESMA pobiera od repozytoriów sekurytyzacji opłaty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu.

Opłaty te muszą być proporcjonalne do obrotów danego repozytorium sekurytyzacji oraz w pełni pokrywać niezbędne wydatki ESMA związane z rejestracją repozytoriów sekurytyzacji oraz nadzorem nad nimi, a także zwrotem wszelkich kosztów, jakie właściwe organy ponoszą w wyniku każdego przekazania zadań zgodnie z art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia odsyła do art. 74 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, odesłania do art. 72 ust. 3 tego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do ust. 2 niniejszego artykułu.

W przypadku gdy repozytorium transakcji zostało już zarejestrowane na podstawie tytułu VI rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub na podstawie rozdziału III rozporządzenia (UE) 2015/2365, opłaty, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, dostosowuje się jedynie w celu odzwierciedlenia dodatkowych niezbędnych wydatków i kosztów związanych z rejestracją repozytoriów sekurytyzacji oraz nadzorem nad nimi na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 47 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania.

Artykuł 17

Dostępność danych przechowywanych w repozytorium sekurytyzacji

1. Bez uszczerbku dla art. 7 ust. 2 repozytorium sekurytyzacji gromadzi i przechowuje szczegółowe informacje na temat sekurytyzacji. Zapewnia ono bezpośredni, natychmiastowy i bezpłatny dostęp wszystkim następującym podmiotom, aby umożliwić im wykonywanie ich odpowiednich zadań, uprawnień i obowiązków:

a) ESMA;

b) EUNB;

c) EIOPA;

▼B

d) ERRS;

e) stosowni członkowie Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), w tym również Europejski Bank Centralny (EBC) w trakcie wykonywania jego zadań w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;

f) stosowne organy, których odpowiednie obowiązki i uprawnienia nadzorcze obejmują transakcje, rynki, uczestników i aktywa objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia;

g) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone na podstawie art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ([1]);

h) Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji ustanowiona na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ([2]);

i) organy, o których mowa w art. 29;

j) inwestorzy i potencjalni inwestorzy.

2. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA oraz z uwzględnieniem potrzeb podmiotów, o których mowa w ust. 1, opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

a) szczegółowe informacje na temat sekurytyzacji, o których mowa w ust. 1, i które jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE przekazują w celu wypełnienia ich obowiązków na podstawie art. 7 ust. 1;

b) standardy operacyjne niezbędne do umożliwienia terminowego, ustrukturyzowanego i kompleksowego.

   (i) gromadzenia danych przez repozytoria sekurytyzacji; oraz

   (ii) agregowania i porównywania danych z różnych repozytoriów sekurytyzacji;

c) szczegółowe informacje, do których dostęp mają mieć podmioty, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem ich uprawnień i specyficznych potrzeb;

d) warunki, na jakich podmioty, o których mowa w ust. 1, mają mieć bezpośredni i natychmiastowy dostęp do danych przechowywanych w repozytoriach sekurytyzacji.

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

▼B

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 stycznia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania ust. 2, ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających ujednolicone szablony, z wykorzystaniem których jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE przekazują informacje do repozytorium sekurytyzacji, z uwzględnieniem rozwiązań opracowanych przez istniejące podmioty gromadzące dane sekurytyzacyjne.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia 18 stycznia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ 4

PROSTA, PRZEJRZYSTA I STANDARDOWA SEKURYTYZACJA

Artykuł 18

Użycie oznaczenia „prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja”

Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące oraz SSPE mogą używać oznaczenia „STS” lub „prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja”, lub oznaczenia, które odnosi się bezpośrednio lub pośrednio do tych terminów, w odniesieniu do swojej sekurytyzacji tylko wówczas, gdy:

a) dana sekurytyzacja spełnia wszystkie wymogi sekcji 1 lub sekcji 2 niniejszego rozdziału, a ESMA otrzymała zgłoszenie zgodnie z art. 27 ust. 1; oraz

b) dana sekurytyzacja jest ujęta w wykazie, o którym mowa w art. 27 ust. 5.

Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE uczestniczące w sekurytyzacji uznanej za STS muszą mieć siedzibę w Unii.

SEKCJA 1

Wymogi dotyczące prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji nieobjętej ABCP

Artykuł 19

Prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja

1. Sekurytyzacje, z wyjątkiem programów ABCP i transakcji ABCP, spełniające wymogi określone w art. 20, 21 i 22 uznaje się za sekurytyzacje STS.

▼B

2. Do dnia 18 października 2018 r. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, przyjmie – zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 – wytyczne i zalecenia dotyczące zharmonizowanej interpretacji i stosowania wymogów określonych w art. 20, 21 i 22.

Artykuł 20

Wymogi dotyczące prostoty

1. Prawo do ekspozycji bazowych nabywane jest przez SSPE w drodze prawdziwej sprzedaży lub cesji, lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym w sposób, który jest egzekwowalny wobec sprzedawcy lub każdej innej osoby trzeciej. Przeniesienie prawa na rzecz SSPE nie podlega rygorystycznym przepisom dotyczącym mechanizmu wycofania (ang. *clawback*) w przypadku niewypłacalności sprzedawcy.

2. Do celów ust. 1 każde z poniższych stanowi rygorystyczne przepisy dotyczące wycofania (ang. *clawback*):

a) przepisy, które pozwalają likwidatorowi sprzedawcy unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych wyłącznie na podstawie tego, że została ona dokonana w pewnym okresie przed ogłoszeniem niewypłacalności sprzedawcy;

b) przepisy, na mocy których SSPE może zapobiec unieważnieniu, o którym mowa w lit. a), wyłącznie wtedy, kiedy będzie w stanie udowodnić, że nie była świadoma niewypłacalności sprzedawcy w momencie sprzedaży.

3. Do celów ust. 1 rygorystycznymi przepisami dotyczącymi wycofania (ang. *clawback*) nie są przepisy dotyczące wycofania (ang. *clawback*) zawarte w krajowych przepisach dotyczących niewypłacalności, które pozwalają likwidatorowi lub sądowi unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych w przypadku przeniesień mających charakter oszustwa, krzywdzącego uprzedzenia w stosunku do wierzycieli lub w przypadku przeniesień mających niewłaściwie faworyzować konkretnych wierzycieli względem innych.

4. W przypadku gdy sprzedawca nie jest pierwotnym kredytodawcą, prawdziwa sprzedaż ekspozycji bazowych dokonywana na jego rzecz lub ich cesja, lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym na jego rzecz – niezależnie od tego, czy ta prawdziwa sprzedaż lub cesja, lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym mają charakter bezpośredni, czy są dokonywane poprzez jeden lub większą liczbę kroków pośrednich – muszą spełniać wymogi określone w ust. 1–3.

5. W przypadku gdy przeniesienie ekspozycji bazowych jest wykonywane w drodze cesji, a dopełnienie transakcji odbywa się w terminie późniejszym niż w chwili zamknięcia transakcji, czynniki uruchamiające takie dopełnienie obejmują przynajmniej następujące zdarzenia:

a) poważne pogorszenie poziomu zdolności kredytowej sprzedawcy;

b) niewypłacalność sprzedawcy; oraz

c) naruszenia zobowiązań umownych przez sprzedawcę, wobec których nie zastosowano środków naprawczych, łącznie z niewykonaniem zobowiązania przez sprzedawcę.

▼B

6. Sprzedawca składa oświadczenia i zapewnienia, że – według jego najlepszej wiedzy – ekspozycje bazowe objęte sekurytyzacją nie są obciążone, ani w inny sposób objęte warunkami, co do których można przewidzieć, że negatywnie wpłyną na wykonalność prawdziwej sprzedaży lub cesji, lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym.

7. Ekspozycje bazowe przeniesione ze sprzedawcy lub scedowane przez niego na rzecz SSPE muszą spełniać wcześniej określone, jasne i udokumentowane kryteria kwalifikowalności, które nie dopuszczają aktywnego zarządzania portfelem tych ekspozycji na zasadzie uznaniowej. Do celów niniejszego ustępu substytucji ekspozycji, które są sprzeczne z oświadczeniami i zapewnieniami, nie uznaje się za aktywne zarządzanie portfelem. Ekspozycje przeniesione na rzecz SSPE po zamknięciu transakcji muszą spełniać kryteria kwalifikowalności zastosowane wobec pierwotnych ekspozycji bazowych.

8. Sekurytyzację zabezpiecza się pulą ekspozycji bazowych, które są jednorodne pod względem rodzaju aktywów, z uwzględnieniem specyficznych cech związanych z przepływami pieniężnymi danego rodzaju aktywów, łącznie z ich cechami umownymi, cechami dotyczącymi ryzyka kredytowego i przedterminowych spłat. Jedna pula ekspozycji bazowych może obejmować wyłącznie jeden rodzaj aktywów. Ekspozycje bazowe muszą zawierać zobowiązania, które są umownie wiążące i egzekwowalne, z możliwością pełnego dochodzenia roszczeń od dłużników oraz, w stosownych przypadkach, gwarantów.

Ekspozycje bazowe muszą mieć określone strumienie płatności okresowych, których raty mogą się różnić kwotami, związane z najmem, kwotą główną lub odsetkami lub jakimikolwiek innymi prawami do otrzymywania dochodów z aktywów wspierających takie płatności. Ekspozycje bazowe mogą również generować przychody ze sprzedaży wszelkich aktywów finansowanych lub będących przedmiotem leasingu.

Ekspozycje bazowe nie obejmują zbywalnych papierów wartościowych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 44 dyrektywy 2014/65/UE, innych niż obligacje korporacyjne, i które nie są notowane w systemie obrotu.

9. Ekspozycje bazowe nie mogą obejmować jakiejkolwiek pozycji sekurytyzacyjnej.

10. Ekspozycje bazowe są inicjowane w toku zwykłej działalności jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy zgodnie ze standardami zawierania umów kredytowych, które są nie mniej rygorystyczne niż standardy, jakie jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca zastosowali w momencie inicjowania względem podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją. Standardy zawierania umów kredytowych, na mocy których inicjowane są ekspozycje bazowe, a także wszelkie istotne zmiany w stosunku do wcześniejszych standardów zawierania umów kredytowych są bez zbędnej zwłoki w pełni ujawniane potencjalnym inwestorom.

W przypadku sekurytyzacji, których ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne, pula kredytów nie obejmuje jakichkolwiek kredytów, które były oferowane i zostały zawarte w oparciu o założenie, że składający wniosek kredytowy lub, w stosownych przypadkach, pośrednicy, zostali powiadomieni o tym, że przedstawione informacje mogłyby nie zostać zweryfikowane przez kredytodawcę.

Ocena zdolności kredytowej kredytobiorcy musi spełniać wymogi określone w art. 8 dyrektywy 2008/48/WE lub w art. 18 ust. 1–4, ust. 5 lit. a) oraz ust. 6 dyrektywy 2014/17/UE lub, w stosownych przypadkach, równoważne wymogi w państwach trzecich.

▼B

Jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca muszą mieć fachową wiedzę w zakresie inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją.

11. Ekspozycje bazowe są przenoszone na rzecz SSPE po dokonaniu wyboru bez zbędnej zwłoki i nie mogą obejmować – w momencie wyboru – ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania w rozumieniu art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ani ekspozycji wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej, którzy, według najlepszej wiedzy jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy:

a) zostali ogłoszeni niewypłacalnymi lub w stosunku do których sąd wydał prawomocny niepodlegający odwołaniu tytuł egzekucyjny na rzecz ich wierzycieli lub przyznał tym wierzycielom odszkodowanie wynikające z nieotrzymania płatności, w ciągu trzech lat przed dniem zainicjowania, lub którzy zostali poddani procesowi restrukturyzacji zadłużenia w odniesieniu do swoich zagrożonych ekspozycji w ciągu trzech lat przed dniem przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE, z wyjątkiem sytuacji gdy:

   (i) zrestrukturyzowana ekspozycja bazowa nie wykazuje nowych zaległości od dnia restrukturyzacji, który musi przypadać co najmniej rok przed datą przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE; oraz

   (ii) informacje przekazane przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą oraz SSPE zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) i lit. e) ppkt (i) wyraźnie określają udział procentowy zrestrukturyzowanych ekspozycji bazowych, czas i szczegóły restrukturyzacji, a także dochody z tytułu tych ekspozycji od dnia restrukturyzacji;

b) byli, w momencie inicjowania oraz w stosownych przypadkach, ujęci w publicznym rejestrze kredytowym osób o negatywnej historii kredytowej lub – w przypadku braku takiego publicznego rejestru kredytowego – w innym rejestrze kredytowym, który jest dostępny jednostce inicjującej lub pierwotnemu kredytodawcy; lub

c) otrzymali ocenę kredytową lub punktową ocenę kredytową wskazujące, że ryzyko niewywiązania się przez nich z uzgodnionych umownie płatności jest znacząco wyższe niż w przypadku porównywalnych ekspozycji posiadanych przez jednostkę inicjującą, które nie są objęte sekurytyzacją.

12. W momencie przeniesienia ekspozycji dłużnicy muszą mieć dokonaną co najmniej jedną płatność, z wyjątkiem przypadku sekurytyzacji odnawialnych zabezpieczonych ekspozycjami płatnymi w jednej racie lub o okresie zapadalności krótszym niż rok, w tym, bez ograniczeń, miesięcznymi spłatami kredytów odnawialnych.

13. Spłata na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych nie może być skonstruowana w taki sposób, aby zależeć w głównej mierze od sprzedaży aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe. Nie uniemożliwia to późniejszego rolowania lub refinansowania takich aktywów.

Spłaty na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych, których ekspozycje bazowe są zabezpieczone aktywami, których wartość jest gwarantowana lub w pełni zabezpieczona za pomocą zobowiązania odkupu przez sprzedawcę aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe lub przez inną osobę trzecią, nie uznaje się za zależną od sprzedaży aktywów zabezpieczających te ekspozycje bazowe.

▼B

14. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania, które ekspozycje bazowe, o których mowa w ust. 8, uznaje się za jednorodne.

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 lipca 2018 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 21

Wymogi dotyczące standaryzacji

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca muszą spełniać wymóg dotyczący zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 6.

2. Ryzyko stopy procentowej i ryzyko walutowe wynikające z sekurytyzacji muszą być odpowiednio ograniczane, a wszelkie środki podejmowane w tym celu muszą być ujawniane. O ile nie odbywa się to w celu zabezpieczenia ryzyka stopy procentowej lub ryzyka walutowego, SSPE nie zawiera kontraktów pochodnych i zapewnia, aby pula ekspozycji bazowych nie obejmowała instrumentów pochodnych. Takie kontrakty pochodne zawiera się i dokumentuje zgodnie ze wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.

3. Wszelkie płatności odsetek według stóp referencyjnych w ramach sekurytyzowanych aktywów i zobowiązań muszą opierać się na ogólnie stosowanych rynkowych stopach procentowych lub ogólnie stosowanych stopach sektorowych odzwierciedlających koszt środków pieniężnych, a nie na złożonych formułach lub instrumentach pochodnych.

4. W przypadku gdy doręczono zawiadomienie o wszczęciu egzekucji lub zawiadomienie o przyspieszeniu spłaty:

a) SSPE nie zatrzymuje żadnej kwoty środków pieniężnych poza kwotą niezbędną do zapewnienia operacyjnego funkcjonowania SSPE lub systematycznej spłaty inwestorów zgodnie z warunkami umownymi sekurytyzacji, chyba że wyjątkowe okoliczności wymagają zatrzymania kwoty w celu jej wykorzystania, w najlepiej pojętym interesie inwestorów, na wydatki w celu uniknięcia pogorszenia jakości kredytowej ekspozycji bazowych;

b) inwestorzy otrzymują środki z tytułu kwoty głównej ekspozycji bazowych w drodze sekwencyjnej spłaty pozycji sekurytyzacyjnych, w kolejności według uprzywilejowania danej pozycji sekurytyzacyjnej;

c) spłata pozycji sekurytyzacyjnych nie zmienia ich uprzywilejowania; oraz

d) żadne przepisy nie mogą wymagać automatycznej likwidacji ekspozycji bazowych według wartości rynkowej.

▼B

5. Transakcje, które obejmują niesekwencyjną kolejność płatności, muszą zawierać czynniki uruchamiające związane z dochodami z tytułu ekspozycji bazowych, powodujące powrót do sekwencyjnej kolejności płatności według uprzywilejowania. Takie czynniki uruchamiające związane z dochodami obejmują co najmniej pogorszenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych poniżej uprzednio ustalonego progu.

6. W dokumentacji transakcji określa się odpowiednie postanowienia dotyczące przedterminowej spłaty należności lub czynniki wywołujące zakończenie okresu odnawialności, w przypadku gdy sekurytyzacja jest sekurytyzacją odnawialną, w tym co najmniej:

a) pogorszenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych do lub poniżej uprzednio ustalonego progu;

b) wystąpienie zdarzenia związanego z niewypłacalnością w odniesieniu do jednostki inicjującej lub jednostki obsługującej;

c) spadek wartości ekspozycji bazowych posiadanych przez SSPE poniżej uprzednio ustalonego progu (zdarzenie uruchamiające przedterminową spłatę); oraz

d) niewygenerowanie wystarczającej ilości nowych ekspozycji bazowych o uprzednio ustalonej jakości kredytowej (czynnik wywołujący zakończenie okresu odnawialności).

7. W dokumentacji transakcji jasno określa się:

a) zobowiązania umowne, obowiązki i zadania jednostki obsługującej i powiernika, o ile taki jest, oraz innych dostawców usług pomocniczych;

b) procedury i zadania niezbędne do zapewnienia, aby niewykonanie zobowiązania przez jednostkę obsługującą lub jej niewypłacalność nie spowodowały zakończenia obsługi; może to obejmować postanowienie umowne, które w takich przypadkach umożliwia zastąpienie jednostki obsługującej; oraz

c) postanowienia zapewniające zastąpienie kontrahentów instrumentów pochodnych, dostawców płynności oraz banku, w którym prowadzony jest rachunek, w przypadku niewykonania przez nich zobowiązania, ich niewypłacalności oraz innych określonych zdarzeń, w stosownych przypadkach.

8. Jednostka obsługująca musi mieć fachową wiedzę w zakresie obsługi ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją, oraz musi mieć dobrze udokumentowane i odpowiednie zasady, procedury i środki kontroli zarządzania ryzykiem w odniesieniu do obsługi ekspozycji.

9. W dokumentacji transakcji jasno i spójnie określa się definicje, środki naprawcze i działania dotyczące zaległości kredytowych i przypadków niewykonania zobowiązań przez dłużników, restrukturyzacji zadłużenia, umorzenia zadłużenia, odroczenia spłaty, przerw w spłacie, strat, odpisów, odzyskania należności i innych środków naprawczych dotyczących wyników aktywów. W dokumentacji transakcji jasno określa się kolejność płatności, zdarzenia wywołujące zmiany w tej kolejności płatności, a także obowiązek zgłaszania wystąpienia takich zdarzeń. Każdą zmianę w kolejności płatności, która wpłynie w istotny negatywny sposób na spłatę pozycji sekurytyzacyjnej, zgłasza się bez zbędnej zwłoki inwestorom.

▼B

10. W dokumentacji transakcji określa się jasne warunki ułatwiające terminowe rozwiązywanie konfliktów pomiędzy różnymi kategoriami inwestorów, jasno określa się i przydziela obligatariuszom prawa głosu; wyraźnie wskazuje się również obowiązki powiernika i innych podmiotów mających obowiązki powiernicze wobec inwestorów.

Artykuł 22

Wymogi dotyczące przejrzystości

1. Jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca udostępniają potencjalnym inwestorom przed wyceną dane dotyczące statycznych i dynamicznych historycznych wyników w zakresie niewykonania zobowiązań i strat, takich jak dane dotyczące zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do ekspozycji w znacznym stopniu podobnych do ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji, a także źródła tych danych i podstawę twierdzenia o podobieństwie. Dane te obejmują okres co najmniej pięciu lat.

2. Przed emisją papierów wartościowych wynikającą z sekurytyzacji próba ekspozycji bazowych podlega zewnętrznej weryfikacji prowadzonej przez odpowiednią i niezależną stronę i obejmującej weryfikację, czy dane ujawnione w odniesieniu do ekspozycji bazowych są prawidłowe.

3. Jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca – przed wyceną sekurytyzacji – udostępniają potencjalnym inwestorom model przepływów pieniężnych z tytułu zobowiązań, który precyzyjnie obrazuje stosunek umowny między ekspozycjami bazowymi a płatnościami przepływającymi między jednostką inicjującą, jednostką sponsorującą, inwestorami, innymi osobami trzecimi oraz SSPE, a po wycenie – udostępniają ten model inwestorom na bieżąco, a potencjalnym inwestorom na żądanie.

4. W przypadku sekurytyzacji, w której ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne lub kredyty na zakup samochodu lub umowy leasingu samochodów, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE publikują dostępne informacje związane z efektywnością środowiskową aktywów finansowanych przez takie kredyty na nieruchomości mieszkalne lub kredyty na zakup samochodu lub umowy leasingu samochodów, jako część informacji ujawnianych zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit pierwszy.

5. Jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca są odpowiedzialne za przestrzeganie przepisów art. 7. Informacje wymagane na podstawie art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) są udostępniane potencjalnym inwestorom przed wyceną na żądanie. Informacje wymagane na podstawie art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)–d) są udostępniane przed wyceną co najmniej w formie projektu lub we wstępnej formie. Ostateczną dokumentację udostępnia się inwestorom nie później niż 15 dni po zamknięciu transakcji.

SEKCJA 2

Wymogi dotyczące prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji ABCP

Artykuł 23

Prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja ABCP

1. Transakcję ABCP uznaje się za STS w przypadku, gdy spełnia ona wymogi na poziomie transakcji określone w art. 24.

▼B

2. Program ABCP uznaje się za STS w przypadku, gdy spełnia on wymogi przewidziane w art. 26, a jednostka sponsorująca programu ABCP spełnia wymogi określone w art. 25.

Do celów niniejszej sekcji „sprzedawca” oznacza „jednostkę inicjującą” lub „pierwotnego kredytodawcę”.

3. Do dnia 18 października 2018 r. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, przyjmuje – zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 – wytyczne i zalecenia dotyczące zharmonizowanej interpretacji i stosowania wymogów określonych w art. 24 i 26 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 24

Wymogi na poziomie transakcji

1. Prawo do ekspozycji bazowych nabywane jest przez SSPE w drodze prawdziwej sprzedaży lub cesji, lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym w sposób, który jest egzekwowalny wobec sprzedawcy lub innej osoby trzeciej. Przeniesienie prawa na rzecz SSPE nie podlega rygorystycznym przepisom dotyczącym mechanizmu wycofania (ang. *clawback*) w przypadku niewypłacalności sprzedawcy.

2. Do celów ust. 1 każde z poniższych stanowi rygorystyczne przepisy dotyczące wycofania (ang. *clawback*):

a) przepisy, które pozwalają likwidatorowi sprzedawcy unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych wyłącznie na podstawie tego, że została ona dokonana w pewnym okresie przed ogłoszeniem niewypłacalności sprzedawcy;

b) przepisy, na mocy których SSPE może zapobiec unieważnieniu, o którym mowa w lit. a), wyłącznie wtedy, kiedy będzie w stanie udowodnić, że nie była świadoma niewypłacalności sprzedawcy w momencie sprzedaży.

3. Do celów ust. 1 rygorystycznymi przepisami dotyczącymi wycofania (ang. *clawback*) nie są przepisy dotyczące wycofania zawarte w krajowych przepisach dotyczących niewypłacalności, które pozwalają likwidatorowi lub sądowi unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych w przypadku przeniesień mających charakter oszustwa, krzywdzącego uprzedzenia w stosunku do wierzycieli lub w przypadku przeniesień mających niewłaściwie faworyzować konkretnych wierzycieli względem innych.

4. W przypadku gdy sprzedawca nie jest pierwotnym kredytodawcą, prawdziwa sprzedaż ekspozycji bazowych dokonywana na jego rzecz lub ich cesja, lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym na jego rzecz – niezależnie od tego, czy ta prawdziwa sprzedaż lub cesja, lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym mają charakter bezpośredni, czy są dokonywane poprzez jeden lub większą liczbę kroków pośrednich – muszą spełniać wymogi określone w ust. 1–3.

5. W przypadku gdy przeniesienie ekspozycji bazowych jest wykonywane w drodze cesji, a dopełnienie transakcji odbywa się w terminie późniejszym niż w chwili zamknięcia transakcji, czynniki uruchamiające takie dopełnienie obejmują przynajmniej następujące zdarzenia:

a) poważne pogorszenie poziomu zdolności kredytowej sprzedawcy;

b) niewypłacalność sprzedawcy; oraz

▼B

c) naruszenia zobowiązań umownych przez sprzedawcę, wobec których nie zastosowano środków naprawczych, łącznie z niewykonaniem zobowiązania przez sprzedawcę.

6. Sprzedawca składa oświadczenia i zapewnienia, że – według jego najlepszej wiedzy – ekspozycje bazowe objęte sekurytyzacją nie są obciążone, ani w inny sposób objęte warunkami, co do których można przewidzieć, że negatywnie wpłyną na wykonalność prawdziwej sprzedaży lub cesji, lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym.

7. Ekspozycje bazowe przeniesione ze sprzedawcy lub scedowane przez niego na rzecz SSPE muszą spełniać wcześniej określone oraz jasne i udokumentowane zdefiniowane kryteria kwalifikowalności, które nie dopuszczają aktywnego zarządzania portfelem tych ekspozycji na zasadzie uznaniowej. Do celów niniejszego ustępu substytucji ekspozycji, które są sprzeczne z oświadczeniami i zapewnieniami, nie uznaje się za aktywne zarządzanie portfelem. Ekspozycje przeniesione na rzecz SSPE po zamknięciu transakcji muszą spełniać kryteria kwalifikowalności zastosowane wobec pierwotnych ekspozycji bazowych.

8. Ekspozycje bazowe nie mogą obejmować jakiejkolwiek pozycji sekurytyzacyjnej.

9. Ekspozycje bazowe są przenoszone po dokonaniu wyboru bez zbędnej zwłoki na rzecz SSPE i nie mogą obejmować – w momencie wyboru – ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania w rozumieniu art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ani ekspozycji wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej, którzy, według najlepszej wiedzy jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy:

a) zostali ogłoszeni niewypłacalnymi lub w stosunku do których sąd wydał prawomocny niepodlegający odwołaniu tytuł egzekucyjny na rzecz ich wierzycieli lub przyznał tym wierzycielom odszkodowanie wynikające z nieotrzymania płatności, w ciągu trzech lat przed dniem zainicjowania, lub którzy zostali poddani procesowi restrukturyzacji zadłużenia w odniesieniu do swoich zagrożonych ekspozycji w ciągu trzech lat przed dniem przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE, z wyjątkiem sytuacji gdy:

   (i) zrestrukturyzowana ekspozycja bazowa nie wykazuje nowych zaległości od dnia restrukturyzacji, który musi przypadać co najmniej rok przed dniem przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE; oraz

   (ii) informacje przekazane przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą oraz SSPE zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i lit. e) ppkt (i) wyraźnie określają udział procentowy zrestrukturyzowanych ekspozycji bazowych, czas i szczegóły restrukturyzacji, a także dochody z tytułu tych ekspozycji od dnia restrukturyzacji;

b) byli, w momencie inicjowania oraz w stosownych przypadkach, ujęci w publicznym rejestrze kredytowym osób o negatywnej historii kredytowej lub – w przypadku braku takiego publicznego rejestru kredytowego – w innym rejestrze kredytowym, który jest dostępny jednostce inicjującej lub pierwotnemu kredytodawcy; lub

c) otrzymali ocenę kredytową lub punktową ocenę kredytową wskazujące, że ryzyko niewywiązania się przez nich z uzgodnionych umownie płatności jest znacząco wyższe niż w przypadku porównywalnych ekspozycji posiadanych przez jednostkę inicjującą, które nie są objęte sekurytyzacją.

▼B

10. W momencie przeniesienia ekspozycji dłużnicy dokonali muszą mieć dokonaną co najmniej jedną płatność, z wyjątkiem przypadku sekurytyzacji odnawialnych zabezpieczonych ekspozycjami płatnymi w jednej racie lub o okresie zapadalności krótszym niż rok, w tym, bez ograniczeń, miesięcznymi spłatami kredytów odnawialnych.

11. Spłata na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych nie może być skonstruowana w taki sposób, aby zależeć w głównej mierze od sprzedaży aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe. Nie uniemożliwia to późniejszego rolowania lub refinansowania takich aktywów.

Spłaty na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych, których ekspozycje bazowe są zabezpieczone aktywami, których wartość jest gwarantowana lub w pełni zabezpieczona za pomocą zobowiązania odkupu przez sprzedawcę aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe lub przez inną osobę trzecią, nie uznaje się za zależną od sprzedaży aktywów zabezpieczających te ekspozycje bazowe.

12. Ryzyko stopy procentowej i ryzyko walutowe wynikające z sekurytyzacji muszą być odpowiednio ograniczane, a wszelkie środki podejmowane w tym celu muszą być ujawniane. O ile nie odbywa się to w celu zabezpieczenia ryzyka stopy procentowej lub ryzyka walutowego, SSPE nie zawiera kontraktów pochodnych i zapewnia, aby pula ekspozycji bazowych nie obejmowała instrumentów pochodnych. Takie kontrakty pochodne są zawierane i dokumentowane zgodnie ze wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.

13. W dokumentacji transakcji jasno i spójnie określa się definicje, środki naprawcze i działania dotyczące zaległości kredytowych i przypadków niewykonania zobowiązań przez dłużników, restrukturyzacji zadłużenia, umorzenia zadłużenia, odroczenia spłaty, przerw w spłacie, strat, odpisów, odzyskania należności i innych środków naprawczych dotyczących wyników aktywów. W dokumentacji transakcji jasno określa się kolejność płatności, zdarzenia wywołujące zmiany w tej kolejności płatności, a także obowiązek zgłaszania wystąpienia takich zdarzeń. Każdą zmianę w kolejności płatności, która wpłynie w istotny negatywny sposób na spłatę pozycji sekurytyzacyjnej, zgłasza się bez zbędnej zwłoki inwestorom.

14. Jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca udostępniają potencjalnym inwestorom przed wyceną dane dotyczące statycznych i dynamicznych historycznych wyników w zakresie niewykonania zobowiązań i strat, takich jak dane dotyczące zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do ekspozycji w znacznym stopniu podobnych do ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji, a także źródła tych danych i podstawę twierdzenia o podobieństwie. W przypadku gdy jednostka sponsorująca nie ma dostępu do takich danych, uzyskuje ona od sprzedawcy dostęp do danych, na zasadzie statycznej lub dynamicznej, dotyczących historycznych wyników, takich jak dane dotyczące zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do ekspozycji w znacznym stopniu podobnych do ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji. Wszystkie takie dane obejmują okres nie krótszy niż pięć lat, z wyjątkiem danych dotyczących należności z tytułu dostaw i usług oraz innych należności krótkoterminowych, dla których taki okres obserwacji historycznej wynosi nie mniej niż trzy lata.

15. Transakcje ABCP zabezpiecza się pulą ekspozycji bazowych, które są jednorodne pod względem rodzaju aktywów, z uwzględnieniem cech związanych z przepływami pieniężnymi poszczególnych rodzajów aktywów, łącznie z ich cechami umownymi, cechami dotyczącymi ryzyka kredytowego i przedterminowych spłat. Jedna pula ekspozycji bazowych obejmuje wyłącznie jeden rodzaj aktywów.

▼B

Pula ekspozycji bazowych ma pozostały średni ważony okres trwania nie dłuższy niż rok, a rezydualny termin zapadalności żadnej z ekspozycji bazowych nie może przekraczać trzech lat.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego, pule kredytów na zakup samochodu, umów leasingu samochodów i transakcji leasingu sprzętu, mają pozostały średni ważony okres trwania nie dłuższy niż trzy i pół roku, a rezydualny termin zapadalności którejkolwiek z ekspozycji bazowych nie może przekraczać sześciu lat.

Ekspozycje bazowe nie obejmują kredytów zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi lub komercyjnymi ani w pełni gwarantowanych kredytów na nieruchomości mieszkalne, o których mowa w art. 129 ust. 1 akapit pierwszy lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Ekspozycje bazowe muszą zawierać zobowiązania, które są umownie wiążące i egzekwowalne, z możliwością pełnego dochodzenia roszczeń od dłużników, o określonych strumieniach płatności związanych z najmem, kwotą główną, odsetkami lub związanych z jakimikolwiek innymi prawami do otrzymywania dochodów z aktywów uzasadniających takie płatności. Ekspozycje bazowe mogą również generować przychody ze sprzedaży wszelkich aktywów finansowanych lub będących przedmiotem leasingu. Ekspozycje bazowe nie obejmują zbywalnych papierów wartościowych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 44 dyrektywy 2014/65/UE, innych niż obligacje korporacyjne, i które nie są one notowane w systemie obrotu.

16. Wszelkie płatności odsetek według stóp referencyjnych w ramach aktywów i zobowiązań transakcji ABCP muszą opierać się na ogólnie stosowanych rynkowych stopach procentowych lub ogólnie stosowanych stopach sektorowych odzwierciedlających koszt środków pieniężnych, a nie na złożonych formułach lub instrumentach pochodnych. Płatności odsetek według stóp referencyjnych w ramach zobowiązań transakcji ABCP mogą opierać się na stopach procentowych odzwierciedlających koszt środków finansowych programu ABCP.

17. W wyniku niewykonania zobowiązania przez sprzedawcę lub po wystąpieniu zdarzenia powodującego przyspieszenie spłaty:

a) SSPE nie zatrzymuje żadnej kwoty środków pieniężnych poza kwotą niezbędną do zapewnienia operacyjnego funkcjonowania SSPE lub systematycznej spłaty inwestorów zgodnie z warunkami umownymi sekurytyzacji, chyba że wyjątkowe okoliczności wymagają zatrzymania kwoty w celu jej wykorzystania, w najlepiej pojętym interesie inwestorów, na wydatki, które pozwolą uniknąć pogorszenia jakości kredytowej ekspozycji bazowych;

b) inwestorzy posiadający pozycję sekurytyzacyjną otrzymują środki z tytułu kwoty głównej ekspozycji bazowych w drodze sekwencyjnej spłaty pozycji sekurytyzacyjnych w kolejności według uprzywilejowania danej pozycji sekurytyzacyjnej; oraz

c) żadne przepisy nie mogą wymagać automatycznej likwidacji ekspozycji bazowych według wartości rynkowej.

18. Ekspozycje bazowe są inicjowane w toku zwykłej działalności sprzedawcy zgodnie ze standardami zawierania umów kredytowych, które są nie mniej rygorystyczne niż standardy, jakie sprzedawca stosuje w chwili inicjowania podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją. Standardy zawierania umów kredytowych, na mocy których inicjowane są ekspozycje bazowe, a także wszelkie istotne zmiany w stosunku do

▼B

wcześniejszych standardów zawierania umów kredytowych są bez zbędnej zwłoki w pełni ujawniane jednostce sponsorującej i innym stronom bezpośrednio posiadającym ekspozycję z tytułu transakcji ABCP. Sprzedawca musi mieć fachową wiedzę w zakresie inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją.

19. W przypadku gdy transakcja ABCP jest sekurytyzacją odnawialną, w dokumentacji transakcji określa się czynniki wywołujące zakończenie okresu odnawialności, obejmujące co najmniej:

a) pogorszenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych do lub poniżej uprzednio ustalonego progu; oraz

b) wystąpienie zdarzenia związanego z niewypłacalnością w odniesieniu do sprzedawcy lub jednostki obsługującej.

20. W dokumentacji transakcji jasno określa się:

a) zobowiązania umowne, obowiązki i zadania jednostki sponsorującej, jednostki obsługującej i powiernika, o ile taki jest, oraz innych dostawców usług pomocniczych;

b) procedury i zadania niezbędne do zapewnienia, aby niewykonanie zobowiązania lub niewypłacalność jednostki obsługującej nie spowodowały zakończenia obsługi;

c) postanowienia zapewniające zastąpienie kontrahentów instrumentów pochodnych oraz banku, w którym prowadzony jest rachunek, w przypadku niewykonania przez nich zobowiązania, ich niewypłacalności oraz innych określonych zdarzeń, w stosownych przypadkach; oraz

d) w jaki sposób jednostka sponsorująca spełnia wymogi określone w art. 25 ust. 3.

21. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania, które ekspozycje bazowe, o których mowa w ust. 15, uznaje się za jednorodne.

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 lipca 2018 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 25

Jednostka sponsorująca programu ABCP

1. Jednostka sponsorująca programu ABCP jest instytucją kredytową nadzorowaną na podstawie dyrektywy 2013/36/UE.

2. Jednostka sponsorująca programu ABCP jest dostawcą instrumentu wsparcia płynności i wspiera wszystkie pozycje sekurytyzacyjne na poziomie programu ABCP, obejmując takim wsparciem wszystkie ryzyka płynności i ryzyka kredytowe oraz wszelkie istotne ryzyka rozmycia sekurytyzowanych ekspozycji, a także wszelkie inne koszty na poziomie transakcji i na poziomie programu, jeżeli są niezbędne w celu zagwarantowania inwestorowi pełnej płatności jakiejkolwiek kwoty w ramach ABCP z takim wsparciem. Jednostka sponsorująca ujawnia inwestorom opis wsparcia udzielanego na poziomie transakcji, łącznie z opisem dostarczonych instrumentów wsparcia płynności.

▼B

3. Aby móc sponsorować program ABCP będący STS, instytucja kredytowa musi najpierw wykazać przed swoim właściwym organem, że pełnienie przez nią roli określonej w ust. 2 nie zagraża jej wypłacalności i płynności, nawet w przypadku skrajnie trudnej sytuacji na rynku.

Wymóg, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, uznaje się za spełniony, gdy właściwy organ stwierdzi na podstawie przeglądu i oceny, o których mowa w art. 97 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE, że uregulowania, strategie, procesy i mechanizmy wdrożone przez tę instytucję kredytową, a także jej fundusze własne i płynność zapewniają należyte zarządzanie ryzykiem i ochronę przed nim.

4. Jednostka sponsorująca przeprowadza własną analizę *due diligence* oraz weryfikuje zgodność z wymogami określonymi w art. 5 ust. 1 i 3 niniejszego rozporządzenia, stosownie do sytuacji. Weryfikuje również, czy sprzedawca dysponuje zdolnościami obsługi oraz procesami ściągania należności, które spełniają wymogi określone w art. 265 ust. 2 lit. h)–p) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub równoważne wymogi w państwach trzecich.

5. Sprzedawca, na poziomie transakcji, lub jednostka sponsorująca, na poziomie programu ABCP, muszą spełniać wymóg dotyczący zatrzymania ryzyka, o którym mowa w art. 6.

6. Jednostka sponsorująca odpowiada za przestrzeganie przepisów art. 7 na poziomie programu ABCP oraz za udostępnianie potencjalnym inwestorom przed wyceną na ich żądanie:

a) zbiorczych informacji wymaganych na podstawie art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a); oraz

b) informacji wymaganych na podstawie art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)–e) co najmniej w formie projektu lub we wstępnej formie.

7. W przypadku gdy jednostka sponsorująca nie odnowi zobowiązania finansowego dotyczącego instrumentu wsparcia płynności przed jego wygaśnięciem, taki instrument wsparcia płynności zostaje wykorzystany, a zapadające papiery wartościowe spłacone.

Artykuł 26

Wymogi na poziomie programu

1. Wszystkie transakcje ABCP w ramach programu ABCP muszą spełniać wymogi art. 24 ust. 1-8 oraz ust. 12-20.

Maksymalnie 5 % zbiorczej kwoty ekspozycji, które są ekspozycjami bazowymi transakcji ABCP i które są finansowane w ramach programu ABCP, może tymczasowo nie spełniać wymogów art. 24 ust. 9, 10 i 11, nie wpływając na status STS programu ABCP.

Do celów akapitu drugiego niniejszego ustępu próbka ekspozycji bazowych regularnie podlega zewnętrznej weryfikacji prowadzonej przez odpowiednią i niezależną stronę.

2. Pozostały średni ważony okres trwania ekspozycji bazowych programu ABCP nie może być dłuższy niż dwa lata.

3. Program ABCP musi być w pełni wspierany przez jednostkę sponsorującą zgodnie z art. 25 ust. 2.

4. Program ABCP nie obejmuje jakiejkolwiek resekurytyzacji, a wsparcie jakości kredytowej nie ustanawia dodatkowej warstwy transz na poziomie programu.

▼B

5. Papiery wartościowe wyemitowane w ramach programu ABCP nie mogą zawierać opcji kupna, klauzuli rozszerzenia ani innych klauzul mających wpływ na ostateczny termin zapadalności tych papierów, w przypadku gdy takie opcje lub klauzule mogą być wykonywane według uznania sprzedawcy, jednostki sponsorującej lub SSPE.

6. Ryzyko stopy procentowej i ryzyko walutowe powstające na poziomie programu ABCP muszą być odpowiednio ograniczane, a wszelkie środki podejmowane w tym celu muszą być ujawniane. O ile nie odbywa się to w celu zabezpieczenia ryzyka walutowego lub ryzyka stopy procentowej, SSPE nie zawiera kontraktów pochodnych i zapewnia, aby pula ekspozycji bazowych nie obejmowała instrumentów pochodnych. Takie kontrakty pochodne są zawierane i dokumentowane zgodnie ze wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.

7. W dokumentacji związanej z programem ABCP określa się jasno:

a) obowiązki powiernika oraz innych podmiotów mających obowiązki powiernicze, o ile takie istnieją, wobec inwestorów;

b) zobowiązania umowne, obowiązki i zadania jednostki sponsorującej, która ma fachową wiedzę w zakresie zawierania umów kredytowych, powiernika, o ile taki istnieje, oraz innych dostawców usług pomocniczych;

c) procedury i zadania niezbędne do zapewnienia, aby niewykonanie zobowiązania lub niewypłacalność jednostki obsługującej nie spowodowały zakończenia obsługi;

d) postanowienia dotyczące zastąpienia kontrahentów instrumentów pochodnych oraz banku, w którym prowadzony jest rachunek, na poziomie programu ABCP w przypadku niewykonania przez nich zobowiązania, ich niewypłacalności oraz innych określonych zdarzeń, jeżeli instrument wsparcia płynności nie pokrywa takich zdarzeń;

e) że – w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń, niewykonania zobowiązania lub niewypłacalności jednostki sponsorującej – przewidziane są środki naprawcze w celu osiągnięcia, stosownie do sytuacji, zabezpieczenia zobowiązań finansowych lub zastąpienia dostawcy instrumentu wsparcia płynności; oraz

f) że instrument wsparcia płynności zostaje wykorzystany, a zapadające papiery wartościowe spłacone, w przypadku gdy jednostka sponsorująca nie odnowi zobowiązania finansowego dotyczącego instrumentu wsparcia płynności przed jego wygaśnięciem.

8. Jednostka obsługująca musi mieć fachową wiedzę w zakresie obsługi ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją, oraz musi mieć dobrze udokumentowane zasady, procedury i środki kontroli zarządzania ryzykiem w odniesieniu do obsługi ekspozycji.

SEKCJA 3

Zgłoszenie STS

Artykuł 27

Wymogi dotyczące zgłoszenia STS

1. Jednostki inicjujące i jednostki sponsorujące wspólnie zgłaszają ESMA – za pomocą szablonu, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu – sytuację, w której sekurytyzacja spełnia wymogi art. 19–22 lub art. 23–26 („zgłoszenie STS”). W przypadku programu ABCP tylko jednostka sponsorująca odpowiada za zgłoszenie tego programu oraz, w jego ramach, transakcji ABCP spełniających wymogi art. 24.

▼B

Zgłoszenie STS obejmuje wyjaśnienie przedstawione przez jednostkę inicjującą i jednostkę sponsorującą dotyczące sposobu spełnienia każdego z kryteriów STS określonych w art. 20–22 lub w art. 24–26.

ESMA publikuje zgłoszenie STS na swojej urzędowej stronie internetowej zgodnie z ust. 5. Jednostki inicjujące i jednostki sponsorujące sekurytyzacji informują swoje właściwe organy o zgłoszeniu STS oraz wyznaczają spośród siebie jedną jednostkę, która będzie pierwszym punktem kontaktowym dla inwestorów i właściwych organów.

2. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE mogą korzystać z usług osoby trzeciej upoważnionej zgodnie z art. 28 w celu sprawdzenia, czy sekurytyzacja spełnia wymogi art. 19–22 lub art. 23–26. Jednakże korzystanie z takich usług w żadnych okolicznościach nie może wpływać na odpowiedzialność jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub SSPE w zakresie ich obowiązków prawnych wynikających z niniejszego rozporządzenia. Korzystanie z takich usług nie może wpływać na obowiązki nałożone na inwestorów instytucjonalnych zgodnie z art. 5.

W przypadku gdy jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE korzystają z usług osoby trzeciej upoważnionej na mocy art. 28 do oceny zgodności danej sekurytyzacji z art. 19–22 lub art. 23–26, zgłoszenie STS obejmuje oświadczenie stwierdzające, że zgodność z kryteriami STS została potwierdzona przez tę upoważnioną osobę trzecią. Zgłoszenie zawiera imię i nazwisko lub nazwę upoważnionej osoby trzeciej, jej miejsce prowadzenia działalności oraz nazwę właściwego organu, który ją upoważnił.

3. W przypadku gdy jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca nie są instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zdefiniowanymi w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z siedzibą w Unii, zgłoszeniu na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu towarzyszą następujące elementy:

a) potwierdzenie jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy, że udzielanie przez nich kredytów odbywa się na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procesów zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, jak również że posiadają oni skuteczne systemy w celu stosowania tych procesów zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia; oraz

b) oświadczenie jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy co do tego, czy udzielanie kredytów, o którym mowa w lit. a), podlega nadzorowi.

4. Jeżeli sekurytyzacja nie spełnia już wymogów art. 19–22 lub art. 23–26, jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca natychmiast zgłaszają to ESMA oraz informują swoje właściwe organy.

5. ESMA prowadzi na swojej urzędowej stronie internetowej wykaz wszystkich sekurytyzacji, w odniesieniu do których jednostki inicjujące i jednostki sponsorujące zgłosiły mu, że sekurytyzacje te spełniają wymogi art. 19–22 lub art. 23–26. ESMA natychmiast dodaje każdą sekurytyzację zgłoszoną w ten sposób do tego wykazu oraz aktualizuje ten wykaz, gdy konkretne sekurytyzacje nie są już uznawane za sekurytyzacje STS w wyniku decyzji właściwych organów lub zgłoszenia jednostki inicjującej lub jednostki sponsorującej. W przypadku gdy właściwy organ nałożył sankcje administracyjne zgodnie z art. 32, natychmiast zgłasza ten fakt do ESMA. ESMA natychmiast zaznacza w wykazie, że w odniesieniu do danej sekurytyzacji właściwy organ nałożył sankcje administracyjne.

▼B

6. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, jakie jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE muszą dostarczyć, aby wypełnić obowiązki, o których mowa w ust. 1.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 lipca 2018 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego rozporządzenia, ESMA – w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA – opracuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia szablonów, które mają być stosowane na potrzeby przekazywania informacji, o których mowa w ust. 6.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia 18 lipca 2018 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 28

Weryfikacja zgodności STS przez osobę trzecią

1. Osoba trzecia, o której mowa w art. 27 ust. 2, jest upoważniona przez właściwy organ do oceny zgodności sekurytyzacji z kryteriami STS określonymi w art. 19–22 lub art. 23–26. Właściwy organ udziela upoważnienia, jeżeli spełnione są poniższe warunki:

a) osoba trzecia pobiera wyłącznie niedyskryminacyjne i oparte na kosztach opłaty od jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących lub SSPE uczestniczących w sekurytyzacjach, które są przedmiotem oceny osoby trzeciej, bez różnicowania opłat w zależności od wyników swojej oceny lub w powiązaniu z tymi wynikami;

b) osoba trzecia nie jest ani podmiotem objętym regulacją zdefiniowanym w art. 2 pkt 4 dyrektywy 2002/87/WE, ani agencją ratingową zdefiniowaną w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, a wyniki innych rodzajów działalności danej osoby trzeciej nie narażają na szwank niezależności ani uczciwości jej oceny;

c) osoba trzecia nie świadczy w jakiejkolwiek postaci usług doradczych, usług z zakresu audytu lub równoważnych usług na rzecz jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej ani SSPE uczestniczących w sekurytyzacjach, które są przedmiotem oceny osoby trzeciej;

d) członkowie organu zarządzającego osoby trzeciej mają kwalifikacje zawodowe, wiedzę i doświadczenie odpowiednie do zadania wykonywanego przez osobę trzecią, są osobami uczciwymi i cieszącymi się nieposzlakowaną opinią;

e) niezależni dyrektorzy stanowią co najmniej jedną trzecią składu organu zarządzającego osoby trzeciej, przy czym są to nie mniej niż dwie osoby;

▼B

f) osoba trzecia podejmuje wszelkie kroki niezbędne do zapewnienia, aby na weryfikację zgodności STS nie miały wpływu jakiekolwiek istniejące lub potencjalne konflikty interesów lub relacje biznesowe, w których uczestniczy dana osoba trzecia, jej wspólnicy lub członkowie, kierownictwo, pracownicy lub jakiekolwiek inne osoby fizyczne, z których usług korzysta osoba trzecia lub których usługi kontroluje. W tym celu osoba trzecia ustanawia, utrzymuje, egzekwuje i dokumentuje skuteczny system kontroli wewnętrznej regulujący realizację strategii i procedur mających na celu identyfikowanie potencjalnych konfliktów interesów oraz zapobieganie im. Zidentyfikowane potencjalne lub istniejące konflikty interesów są bezzwłocznie eliminowane lub minimalizowane oraz ujawniane. Osoba trzecia ustanawia, utrzymuje, egzekwuje i dokumentuje adekwatne procedury i procesy w celu zapewnienia niezależności oceny zgodności STS. Osoba trzecia okresowo monitoruje te strategie i procedury oraz dokonuje ich przeglądu, aby dokonać oceny ich skuteczności oraz ocenić konieczność ich aktualizacji; oraz

g) osoba trzecia może wykazać, że ma właściwe operacyjne środki ochronne i wewnętrzne procesy, które umożliwiają jej ocenę zgodności STS.

Właściwy organ cofa upoważnienie, gdy uzna, że osoba trzecia w sposób istotny nie spełnia warunków określonych w akapicie pierwszym.

2. Osoba trzecia upoważniona zgodnie z ust. 1 bezzwłocznie powiadamia swój właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach w informacjach przekazanych na podstawie tego ustępu lub o wszelkich innych zmianach, co do których można by racjonalnie przyjąć, że wpływają one na ocenę przeprowadzaną przez ten właściwy organ.

3. Właściwy organ może pobierać od osoby trzeciej, o której mowa w ust. 1, oparte na kosztach opłaty, aby pokryć niezbędne wydatki związane z oceną wniosków o upoważnienie oraz z późniejszym monitorowaniem spełnienia warunków określonych w ust. 1.

4. ESMA opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających informacje, jakie należy przekazywać właściwym organom we wniosku o upoważnienie osoby trzeciej zgodnie z ust. 1.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 lipca 2018 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ 5

NADZÓR

Artykuł 29

Wyznaczenie właściwych organów

1. Wypełnianie obowiązków określonych w art. 5 niniejszego rozporządzenia jest nadzorowane przez następujące właściwe organy zgodnie z uprawnieniami przyznanymi na mocy odpowiednich aktów prawnych:

▼B

a) w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 13 pkt 10 dyrektywy 2009/138/WE;

b) w przypadku zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 44 dyrektywy 2011/61/UE;

c) w przypadku UCITS i spółek zarządzających UCITS – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 97 dyrektywy 2009/65/WE;

d) w przypadku instytucji pracowniczych programów emerytalnych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 6 lit. g) dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]);

e) w przypadku instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 4 dyrektywy 2013/36/UE, w tym EBC w odniesieniu do szczególnych zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

2. Właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami sponsorującymi zgodnie z art. 4 dyrektywy 2013/36/UE, w tym EBC w odniesieniu do szczególnych zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, nadzorują wypełnianie przez jednostki sponsorujące obowiązków określonych w art. 6, 7, 8 i 9 niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku gdy jednostki inicjujące, pierwotni kredytodawcy oraz SSPE są podmiotami nadzorowanymi zgodnie z dyrektywami 2003/41/WE, 2009/138/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013, odpowiednie właściwe organy wyznaczone zgodnie z tymi aktami, w tym EBC w odniesieniu do szczególnych zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, nadzorują wypełnianie obowiązków określonych w art. 6, 7, 8 i 9 niniejszego rozporządzenia.

4. W przypadku jednostek inicjujących, pierwotnych kredytodawców oraz SSPE z siedzibą w Unii i nieobjętych unijnymi aktami ustawodawczymi, o których mowa w ust. 3, państwa członkowskie wyznaczają jeden lub większą liczbę właściwych organów do celów nadzorowania wypełniania obowiązków określonych w art. 6, 7, 8 i 9. Państwa członkowskie informują Komisję i ESMA o wyznaczeniu właściwych organów na podstawie niniejszego ustępu do dnia 1 stycznia 2019 r. Obowiązek ten nie ma zastosowania w odniesieniu do tych podmiotów, które jedynie sprzedają ekspozycje w ramach programu ABCP lub innej transakcji sekurytyzacyjnej, lub programu sekurytyzacyjnego oraz nie inicjują aktywnie ekspozycji, mając za główny cel regularne ich sekurytyzowanie.

5. Państwa członkowskie wyznaczają jeden lub większą liczbę właściwych organów w celu nadzorowania przestrzegania przepisów art. 18–27 przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące oraz SSPE oraz przepisów art. 28 przez osoby trzecie. Państwa członkowskie informują Komisję i ESMA o wyznaczeniu właściwych organów na podstawie niniejszego ustępu do dnia 18 stycznia 2019 r.

([1]) Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10).

▼B

6. Ust. 5 niniejszego artykułu nie ma zastosowania w odniesieniu do tych podmiotów, które jedynie sprzedają ekspozycje w ramach programu ABCP lub innej transakcji sekurytyzacyjnej, lub programu sekurytyzacyjnego oraz nie inicjują aktywnie ekspozycji, mając za główny cel regularne ich sekurytyzowanie. W takim przypadku jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca weryfikują, czy podmioty te wypełniają stosowne obowiązki określone w art. 18–27.

7. ESMA zapewnia spójne stosowanie i egzekwowanie obowiązków określonych w art. 18–27 niniejszego rozporządzenia zgodnie z zadaniami i uprawnieniami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010. ESMA monitoruje unijny rynek sekurytyzacji zgodnie z art. 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 ([1]) oraz stosuje, w stosownych przypadkach, swoje uprawnienia do tymczasowej interwencji zgodnie z art. 40 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

8. ESMA publikuje i regularnie aktualizuje na swojej urzędowej stronie internetowej wykaz właściwych organów, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 30

Uprawnienia właściwych organów

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby właściwy organ, wyznaczony zgodnie z art. 29 ust. 1–5, posiadał uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe oraz uprawnienia do nakładania sankcji niezbędne do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwy organ regularnie dokonuje przeglądu zasad, procesów i mechanizmów wdrażanych przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące, SSPE oraz pierwotnych kredytodawców w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Przegląd, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje:

a) procesy i mechanizmy służące prawidłowemu mierzeniu i stałemu utrzymywaniu istotnego udziału gospodarczego netto, gromadzenie i terminowe ujawnianie wszystkich informacji udostępnianych zgodnie z art. 7, a także kryteria udzielania kredytu zgodnie z art. 9;

b) w odniesieniu do sekurytyzacji STS, które nie są sekurytyzacjami w ramach programu ABCP – procesy i mechanizmy służące zapewnieniu przestrzegania przepisów art. 20 ust. 7–12, art. 21 ust. 7 i art. 22; oraz

c) w odniesieniu do sekurytyzacji STS, które są sekurytyzacjami w ramach programu ABCP – procesy i mechanizmy służące zapewnieniu, w odniesieniu do transakcji ABCP, przestrzegania przepisów art. 24, a w odniesieniu do programów ABCP –art. 26 ust. 7 i 8.

3. Właściwe organy wymagają, aby ryzyka z tytułu transakcji sekurytyzacyjnych, w tym ryzyka utraty reputacji, były oceniane i uwzględniane za pomocą odpowiednich polityk i procedur jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących, SSPE oraz pierwotnych kredytodawców.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

▼B

4. Właściwy organ monitoruje, stosownie do sytuacji, szczególny wpływ, jaki udział w rynku sekurytyzacji wywiera na stabilność instytucji finansowej, która działa jako pierwotny kredytodawca, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub inwestor, w ramach nadzoru ostrożnościowego prowadzonego przez ten organ w obszarze sekurytyzacji, z uwzględnieniem – bez uszczerbku dla surowszych uregulowań sektorowych – następujących elementów:

a) wielkości buforów kapitałowych;

b) wielkości buforów płynnościowych; oraz

c) ryzyka płynności dla inwestorów wynikającego z niedopasowania terminów zapadalności między ich finansowaniem a inwestycjami.

W przypadkach gdy właściwy organ wykryje istotne ryzyko dla stabilności finansowej instytucji finansowej lub systemu finansowego jako całości, niezależnie od jego obowiązków wynikających z art. 36, podejmuje działania służące ograniczeniu tych ryzyk, informuje o swych ustaleniach wyznaczony organ właściwy dla instrumentów makroostrożnościowych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz ERRS.

5. Właściwy organ monitoruje wszelkie przypadki możliwego obchodzenia obowiązków określonych w art. 6 ust. 2 zapewnia stosowanie sankcji zgodnie z art. 32 i 33.

Artykuł 31

Makroostrożnościowy nadzór nad rynkiem sekurytyzacji

1. W granicach swojego mandatu ERRS jest odpowiedzialna za nadzór makroostrożnościowy nad unijnym rynkiem sekurytyzacji.

2. Aby przyczynić się do zapobiegania systemowym ryzykom dla stabilności finansowej w Unii, które wynikają ze zmian w ramach systemu finansowego, lub przyczyniać się do ograniczania tych ryzyk, z uwzględnieniem zmian o charakterze makroekonomicznym, tak aby unikać okresów powszechnie występującej trudnej sytuacji finansowej, ERRS stale monitoruje rozwój sytuacji na rynkach sekurytyzacji. W przypadku gdy ERRS uzna to za konieczne, lub co najmniej co trzy lata, aby zwrócić uwagę na ryzyka dla stabilności finansowej, ERRS – we współpracy z EUNB – publikuje sprawozdanie na temat wpływu rynku sekurytyzacji na stabilność finansową. W przypadku zaobserwowania istotnych ryzyk, ERRS wydaje ostrzeżenia oraz, w stosownych przypadkach, zalecenia w sprawie działań zaradczych w odpowiedzi na te ryzyka na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010, w tym w sprawie stosowności zmodyfikowania poziomów zatrzymania ryzyka lub w sprawie podjęcia innych środków makroostrożnościowych, skierowane do Komisji, Europejskich Urzędów Nadzoru oraz państw członkowskich. Komisja, Europejskie Urzędy Nadzoru oraz państwa członkowskie zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 przekazują ERRS, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informacje na temat działań podjętych w odpowiedzi na zalecenie oraz przedstawiają odpowiednie uzasadnienie w przypadku każdego niepodjęcia działań w terminie trzech miesięcy od dnia przekazania zalecenia adresatom.

▼B

Artykuł 32

Sankcje administracyjne i środki naprawcze

1. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do wprowadzania i nakładania sankcji karnych na podstawie art. 34, państwa członkowskie ustanawiają przepisy określające stosowne sankcje administracyjne, w przypadku zaniedbania lub umyślnego naruszenia, oraz środki naprawcze, mające zastosowanie co najmniej w sytuacjach, gdy:

a) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca nie spełnili wymogów określonych w art. 6;

b) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE nie spełniły wymogów określonych w art. 7;

c) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca nie spełnili kryteriów określonych w art. 9;

d) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE nie spełniły wymogów określonych w art. 18;

e) sekurytyzacja jest oznaczona jako sekurytyzacja STS, a jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE tej sekurytyzacji nie spełniły wymogów określonych w art. 19–22 lub art. 23–26;

f) jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca dokonują wprowadzającego w błąd zgłoszenia na podstawie art. 27 ust. 1;

g) jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca nie spełniły wymogów określonych w art. 27 ust. 4; lub

h) osoba trzecia upoważniona na podstawie art. 28 nie powiadomiła o istotnych zmianach w informacjach przekazanych zgodnie z art. 28 ust. 1 lub o jakichkolwiek innych zmianach, co do których można by racjonalnie przyjąć, że wpływają na ocenę przeprowadzaną przez jej właściwy organ.

Państwa członkowskie zapewniają także skuteczne wdrażanie sankcji administracyjnych lub środków naprawczych.

Te sankcje i środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa członkowskie powierzają właściwym organom uprawnienia do stosowania co najmniej następujących sankcji i środków w przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 1:

a) publiczne oświadczenie, w którym wskazuje się tożsamość osoby fizycznej lub prawnej oraz charakter naruszenia zgodnie z art. 37;

b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania;

c) tymczasowy zakaz wobec każdego członka organu zarządzającego jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub SSPE lub każdej innej osoby fizycznej, które uznano za odpowiedzialne za naruszenie, uniemożliwiający sprawowanie przez nie funkcji zarządzających w takich przedsiębiorstwach;

▼B

d) w przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. e) lub f) niniejszego artykułu – tymczasowy zakaz wobec jednostki inicjującej i jednostki sponsorującej uniemożliwiający im zgłaszanie na podstawie art. 27 ust. 1, że sekurytyzacja spełnia wymogi określone w art. 19–22 lub art. 23–26;

e) w przypadku osoby fizycznej – maksymalne administracyjne sankcje pieniężne w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub, w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 17 stycznia 2018 r.;

f) w przypadku osoby prawnej – maksymalne administracyjne sankcje pieniężne w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub, w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 17 stycznia 2018 r. lub do 10 % całkowitego rocznego obrotu netto danej osoby prawnej, ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający; w przypadku gdy dana osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która musi sporządzić skonsolidowane sprawozdanie finansowe zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE ([1]), stosowny całkowity roczny obrót netto oznacza całkowity roczny obrót netto lub analogiczny rodzaj dochodu zgodnie z odpowiednimi aktami ustawodawczymi z zakresu rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla;

g) maksymalne administracyjne sankcje pieniężne w wysokości równej co najmniej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty takich korzyści, nawet jeśli kwota ta przekracza kwoty maksymalne określone w lit. e) i f);

▼C1

h) w przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. h) niniejszego artykułu – tymczasowe cofnięcie upoważnienia, o którym mowa w art. 28, osobie trzeciej upoważnionej do sprawdzania zgodności sekurytyzacji z art. 19–22 lub art. 23–26.

▼B

3. W przypadku gdy przepisy, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do osób prawnych, państwa członkowskie powierzają właściwym organom uprawnienie do stosowania sankcji administracyjnych i środków naprawczych określonych w ust. 2, z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w prawie krajowym, wobec członków organu zarządzającego oraz innych osób fizycznych, które w świetle prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda decyzja nakładająca sankcje administracyjne lub środki naprawcze określone w ust. 2 była właściwie uzasadniona i podlegała prawu do odwołania.

Artykuł 33

Wykonywanie uprawnień do nakładania sankcji administracyjnych i środków naprawczych

1. Właściwe organy wykonują uprawnienia do nakładania sankcji administracyjnych i środków naprawczych, o których mowa w art. 32, zgodnie ze swoimi krajowymi ramami prawnymi, stosownie do sytuacji:

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

▼B

a) bezpośrednio;

b) we współpracy z innymi organami;

c) w drodze przekazania uprawnień innym organom, zachowując odpowiedzialność za wykonanie tych zadań;

d) zwracając się do właściwych organów sądowych.

2. Ustalając rodzaj i poziom sankcji administracyjnej lub środka naprawczego nakładanych na mocy art. 32, właściwe organy biorą pod uwagę zakres, w jakim dane naruszenie ma charakter umyślny lub jest wynikiem zaniedbania, oraz wszystkie inne stosowne okoliczności, w tym również, w stosownych przypadkach:

a) istotność, wagę i czas trwania naruszenia;

b) stopień odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie;

c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;

d) skalę zysków uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można takie zyski lub straty ustalić;

e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;

f) zakres współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z właściwym organem, bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia rekompensaty zysków uzyskanych lub strat uniknietych przez tę osobę;

g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

Artykuł 34

Sankcje karne

1. Państwa członkowskie mogą zadecydować o nieustanowieniu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych lub środków naprawczych w odniesieniu do naruszeń, które podlegają sankcjom karnym na podstawie ich prawa krajowego.

2. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowiły, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, ustanowić sankcje karne za naruszenie, o którym mowa w art. 32 ust. 1, zapewniają one wprowadzenie odpowiednich środków, tak aby właściwe organy miały wszystkie niezbędne uprawnienia do współpracy z organami sądowymi, organami ścigania lub organami wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w ramach ich jurysdykcji w celu otrzymywania szczegółowych informacji dotyczących postępowań przygotowawczych lub sądowych w sprawach karnych, wszczętych w przypadku naruszeń, o których mowa w art. 32 ust. 1, oraz przekazywania tych samych informacji innym właściwym organom, a także ESMA, EUNB i EIOPA w celu wypełnienia ich obowiązku współpracy do celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Obowiązki dotyczące powiadamiania

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, ESMA, EUNB oraz EIOPA o przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wykonujących przepisy niniejszego rozdziału, w tym o wszelkich odpowiednich przepisach prawa karnego, do dnia 18 stycznia 2019 r. Państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki powiadamiają Komisję, ESMA, EUNB oraz EIOPA o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

▼B

Artykuł 36

Współpraca między właściwymi organami a Europejskimi Urzędami Nadzoru

1. Właściwe organy, o których mowa w art. 29, oraz ESMA, EUNB oraz EIOPA ściśle współpracują ze sobą i wymieniają się informacjami na potrzeby wykonywania swoich obowiązków zgodnie z art. 30–34.

2. Właściwe organy ściśle koordynują swój nadzór w celu wskazywania naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz stosowania wobec nich środków naprawczych, a także w celu opracowywania i promowania najlepszych praktyk, ułatwiania współpracy, promowania spójnej interpretacji i zapewniania ocen przekrojowych dotyczących odnośnych jurysdykcji w przypadku jakichkolwiek sporów.

3. W ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru ustanawia się specjalny komitet ds. sekurytyzacji, w ramach którego właściwe organy ściśle współpracują w celu realizacji swoich obowiązków wynikających z art. 30–34.

4. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że doszło do naruszenia jednego lub większej liczby wymogów określonych w art. 6–27, lub ma powody, by tak uważać, w wystarczająco szczegółowy sposób informuje o swoich ustaleniach właściwy organ podmiotu lub podmiotów podejrzewanych o takie naruszenie. Zainteresowane właściwe organy ściśle koordynują swój nadzór w celu zapewnienia spójnych decyzji.

5. W przypadku gdy naruszenie, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, dotyczy w szczególności nieprawidłowego lub wprowadzającego w błąd zgłoszenia na podstawie art. 27 ust. 1, właściwy organ stwierdzający to naruszenie bezzwłocznie powiadamia o swoich ustaleniach właściwy organ jednostki wyznaczonej jako pierwszy punkt kontaktowy na podstawie art. 27 ust. 1. Właściwy organ jednostki wyznaczonej jako pierwszy punkt kontaktowy na podstawie art. 27 ust. 1 informuje z kolei ESMA, EUNB i EIOPA oraz stosuje procedurę określoną w ust. 6 niniejszego artykułu.

6. Po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 4, właściwy organ podmiotu podejrzewanego o naruszenie podejmuje w ciągu 15 dni roboczych wszelkie działania niezbędne do rozwiązania problemu stwierdzonego naruszenia oraz powiadamia o tym pozostałe zaangażowane właściwe organy, w szczególności organy jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej i SSPE oraz właściwe organy posiadacza pozycji sekurytyzacyjnej, o ile są one znane. Jeżeli właściwy organ nie zgadza się z innym właściwym organem co do procedury lub przedmiotu działania lub braku działania, bez zbędnej zwłoki powiadamia o takim sporze wszystkie pozostałe zaangażowane właściwe organy. Jeżeli taki spór nie zostanie rozstrzygnięty w ciągu trzech miesięcy od dnia powiadomienia wszystkich zaangażowanych właściwych organów, sprawę przekazuje się do ESMA zgodnie z art. 19 oraz, w stosownych przypadkach, art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1095//2010. Okres postępowania pojednawczego, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, wynosi jeden miesiąc.

W przypadku gdy zainteresowane właściwe organy nie osiągną porozumienia na etapie postępowania pojednawczego, o którym mowa w akapicie pierwszym, ESMA podejmuje decyzję, o której mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, w terminie jednego miesiąca. W trakcie procedury określonej w niniejszym artykule, sekurytyzacja znajdująca się w wykazie prowadzonym przez ESMA na podstawie art. 27 niniejszego rozporządzenia w dalszym ciągu jest uznawana za STS na podstawie rozdziału 4 niniejszego rozporządzenia i pozostaje w takim wykazie.

▼B

W przypadku gdy zainteresowane właściwe organy uzgodnią, że dane naruszenie związane jest z brakiem przestrzegania art. 18 w dobrej wierze, mogą podjąć decyzję o przyznaniu jednostce inicjującej, jednostce sponsorującej oraz SSPE terminu nieprzekraczającego trzech miesięcy na zastosowanie środków naprawczych względem stwierdzonego naruszenia, począwszy od dnia, w którym jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca oraz SSPE zostały poinformowane o naruszeniu przez właściwy organ. W tym okresie sekurytyzacja znajdująca się w wykazie prowadzonym przez ESMA na podstawie art. 27 w dalszym ciągu jest uznawana za STS na podstawie rozdziału 4 i pozostaje w takim wykazie.

W przypadku gdy jeden lub większa liczba zaangażowanych właściwych organów jest zdania, że wobec naruszenia nie zastosowano odpowiednich środków naprawczych w okresie określonym w akapicie trzecim, zastosowanie ma akapit pierwszy.

7. Trzy lata od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, ESMA przeprowadzi wzajemną ocenę zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 dotyczącą wdrożenia kryteriów określonych w art. 19–26 niniejszego rozporządzenia.

8. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ogólnego obowiązku współpracy oraz informacji, które mają być wymieniane na podstawie ust. 1, oraz obowiązków w zakresie powiadamiania zgodnie z ust. 4 i 5.

ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 stycznia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 37

Publikacja informacji o sankcjach administracyjnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy bez zbędnej zwłoki publikowały na swych urzędowych stronach internetowych co najmniej każdą decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej, od której nie przysługuje odwołanie i która jest nakładana w związku z naruszeniem art. 6, 7, 9 lub art. 27 ust. 1, po poinformowaniu osoby, na którą nałożono sankcję, o takiej decyzji.

2. Publikacja, o której mowa w ust. 1, zawiera informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych, a także informacje o nałożonych sankcjach.

3. W przypadku gdy, na podstawie indywidualnej oceny każdego przypadku, właściwy organ uzna, że opublikowanie tożsamości w przypadku osób prawnych lub tożsamości i danych osobowych w przypadku osób fizycznych byłoby niewspółmierne lub że taka publikacja zagroziłaby stabilności rynków finansowych lub trwającemu postępowaniu przygotowawczemu lub gdy opublikowanie tych informacji wyrządziłoby, na ile można to ustalić, niewspółmierną szkodę danej osobie, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy:

▼B

a) odroczyły publikację decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej do momentu, kiedy przyczyny nieopublikowania przestaną być aktualne;

b) opublikowały decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej w formie anonimowej, zgodnie z prawem krajowym; albo

c) w ogóle nie publikowały decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej, jeżeli warianty określone w lit. a) i b) uznaje się za niewystarczające w celu zapewnienia, aby:

(i) stabilność rynków finansowych nie była zagrożona; lub

(ii) proporcjonalność publikacji takich decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny.

4. W przypadku podjęcia decyzji o opublikowaniu informacji o sankcji w formie anonimowej, opublikowanie stosownych danych może zostać odroczone. W przypadku gdy właściwy organ publikuje decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej, od której przysługuje odwołanie do odpowiedniego organu sądowego, właściwe organy również niezwłocznie publikują na swoich urzędowych stronach internetowych tego rodzaju informacje oraz wszelkie późniejsze informacje o wyniku takiego odwołania. Publikuje się również wszelkie orzeczenia sądowe unieważniające decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej.

5. Właściwe organy zapewniają, aby wszelkie opublikowane informacje, o których mowa w ust. 1–4, pozostawały na ich urzędowej stronie internetowej przez co najmniej pięć lat po opublikowaniu. Dane osobowe zawarte w publikacji pozostają na urzędowej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres, który jest niezbędny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.

6. Właściwe organy informują ESMA o wszystkich nałożonych sankcjach administracyjnych, w tym, w stosownych przypadkach, o wszelkich związanych z nimi odwołaniach oraz o ich wyniku.

7. ESMA prowadzi centralną bazę danych o zgłoszonych mu sankcjach administracyjnych. Do bazy tej dostęp mają wyłącznie ESMA, EUNB i EIOPA oraz właściwe organy i jest ona aktualizowana na podstawie informacji przekazywanych przez właściwe organy zgodnie z ust. 6.

ROZDZIAŁ 6

ZMIANY

Artykuł 38

Zmiany w dyrektywie 2009/65/WE

Art. 50a dyrektywy 2009/65/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 50a

W przypadku gdy spółki zarządzające UCITS lub wewnętrznie zarządzane UCITS posiadają ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, która nie spełnia już wymogów określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady(UE) 2017/2402 (*), w stosownych przypadkach działają one i podejmują działania naprawcze, w najlepiej pojętym interesie inwestorów w stosowne UCITS.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).”;

▼B

Artykuł 39

Zmiany w dyrektywie 2009/138/WE

W dyrektywie 2009/138/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 135 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 301a niniejszej dyrektywy uzupełniające niniejszą dyrektywę poprzez szczegółowe określenie okoliczności, w jakich można ustanowić proporcjonalny dodatkowy narzut kapitałowy w przypadku naruszenia wymogów określonych w art. 5 lub 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 (*), bez uszczerbku dla art. 101 ust. 3 niniejszej dyrektywy.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).”;

3. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji w odniesieniu do ust. 2 niniejszego artykułu, EIOPA, z zastrzeżeniem art. 301b, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metody obliczania proporcjonalnego dodatkowego narzutu kapitałowego, o którym mowa w tym przepisie.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

2) skreśla się art. 308b ust. 11.

Artykuł 40

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w motywach 22 i 41, w art. 8c oraz w załączniku II sekcja D pkt 1 wyrazy „strukturyzowany instrument finansowy” we wszystkich formach gramatycznych zastępuje się wyrazami „instrument sekurytyzacyjny” w odpowiednich formach gramatycznych;

2) w motywach 34 i 40, w art. 8 ust. 4, art. 8c, art. 10 ust. 3 i art. 39 ust. 4, a także w załączniku I sekcja A pkt 2 akapit piąty, w załączniku I sekcja B pkt 5, w załączniku II cześć II sekcja D tytuł i pkt 2, w załączniku III część I pkt 8, 24 i 45, w załączniku III część III pkt 8 wyrazy „strukturyzowane instrumenty finansowe” we wszystkich formach gramatycznych zastępuje się wyrazami „instrumenty sekurytyzacyjne” w odpowiednich formach gramatycznych;

3) w art. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie określa także obowiązki emitentów i powiązanych stron trzecich mających siedzibę w Unii w odniesieniu do instrumentów sekurytyzacyjnych.”;

4) w art. 3 ust. 1 lit. l) otrzymuje brzmienie:

▼B

„l) »instrument sekurytyzacyjny« oznacza instrument finansowy lub inne aktywa będące wynikiem transakcji sekurytyzacyjnej lub programu sekurytyzacyjnego, o których mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402 [rozporządzenie w sprawie sekurytyzacji].”;

5) uchyla się art. 8b;

6) w art. 4 ust. 3 lit. b), w art. 5 ust. 6 akapit drugi lit. b) oraz w art. 25a skreśla się odesłanie do art. 8b.

Artykuł 41

Zmiany w dyrektywie 2011/61/UE

Art. 17 dyrektywy 2011/61/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

W przypadku gdy ZAFI posiadają ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, która nie spełnia już wymogów określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 (*), w stosownych przypadkach działają one i podejmują działania naprawcze, w najlepiej pojętym interesie inwestorów w odnośne AFI.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).”.

Artykuł 42

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się punkty w brzmieniu:

„30) »obligacja zabezpieczona« oznacza obligację spełniającą wymogi art. 129 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

31) »jednostka obligacji zabezpieczonych« oznacza emitenta obligacji zabezpieczonych lub pulę aktywów stanowiących zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych.”;

2) w art. 4 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub przez jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją, w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 (*), pod warunkiem że:

▼B

a) w przypadku jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji jednostka ta emituje wyłącznie sekurytyzacje, które spełniają wymogi art. 18 oraz art. 19–22 lub art. 23–26 rozporządzenia (UE) 2017/2402 [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

b) kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wykorzystywane są jedynie do zabezpieczenia przed niedopasowaniem stopy procentowej lub niedopasowaniem walutowym w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji; oraz

c) uzgodnienia w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji odpowiednio ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez jednostkę obligacji zabezpieczonych lub jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub sekurytyzacją.

6. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu oraz biorąc pod uwagę potrzebę zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu, europejskie urzędy nadzoru opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria oceny tego, które uzgodnienia w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji odpowiednio ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta w rozumieniu ust. 5.

Europejskie urzędy nadzoru przedłożą Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 lipca 2018 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełniania niniejszego rozporządzenia, poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 lub (UE) nr 1095/2010.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).”.

3) w art. 11 ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu europejskie urzędy nadzoru opracowują wspólny projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:

a) procedury zarządzania ryzykiem, w tym wymagany poziom i rodzaj zabezpieczenia oraz uzgodnienia dotyczące wyodrębnienia wymagane do spełnienia wymogów ust. 3;

b) procedury, jakich mają przestrzegać kontrahenci i odnośne właściwe organy przy stosowaniu zwolnień, o których mowa w ust. 6–10;

c) mające zastosowanie kryteria, o których mowa w ust. 5–10, w tym w szczególności, co należy uznać za przeszkodę praktyczną lub prawną dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.

Poziom i rodzaj zabezpieczenia wymaganego w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub przez jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją w rozumieniu niniejszego rozporządzenia i spełniającą warunki art. 4 ust. 5 niniejszego rozporządzenia oraz wymogi

▼B

określone w art. 18 i w art. 19–22 lub art. 23–26 rozporządzenia (UE) 2017/2402 [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji] określa się z uwzględnieniem wszelkich przeszkód napotykanych w trakcie wymiany zabezpieczeń w odniesieniu do istniejących uzgodnień dotyczących zabezpieczeń w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji.

Europejskie urzędy nadzoru przedłożą Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 18 lipca 2018 r.

W zależności od formy prawnej kontrahenta, Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 lub (UE) nr 1095/2010.”.

Artykuł 43

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu 1 stycznia 2019 r. lub po tym dniu, z zastrzeżeniem ust. 7 i 8.

2. W odniesieniu do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem 1 stycznia 2019 r., jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące oraz SSPE mogą używać oznaczenia „STS” lub „prosta, przejrzysta i standardowa” lub oznaczenia, które odsyła bezpośrednio lub pośrednio do tych terminów, wyłącznie wtedy, gdy spełnione są wymogi określone w art. 18 oraz warunki określone w ust. 3 niniejszego artykułu.

3. Sekurytyzacje, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem 1 stycznia 2019 r., inne niż pozycje sekurytyzacyjne odnoszące się do transakcji ABCP lub programu ABCP, uznaje się za STS, pod warunkiem że:

a) spełniają, w momencie emisji tych papierów wartościowych, wymogi określone w art. 20 ust. 1–5, ust. 7–9 i ust. 11–13 oraz art. 21 ust. 1 i 3; oraz

b) spełniają, w momencie zgłoszenia zgodnie z art. 27 ust. 1, wymogi określone w art. 20 ust. 6 i 10, art. 21 ust. 2 i ust. 4–10 oraz art. 22 ust. 1–5.

4. Do celów ust. 3 lit. b) zastosowanie ma, co następuje:

a) uznaje się, że w art. 22 ust. 2 wyrazy „Przed emisją” rozumie się jako „Przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;

b) uznaje się, że w art. 22 ust. 3 wyrazy „przed wyceną sekurytyzacji” rozumie się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;

c) w art. 22 ust. 5:

(i) w zdaniu drugim – uznaje się, że wyrazy „przed wyceną” rozumie się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;

(ii) uznaje się, że wyrazy „przed wyceną co najmniej w formie projektu lub we wstępnej formie” rozumie się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;

(iii) wymóg określony w zdaniu czwartym nie ma zastosowania;

▼B

(iv) odniesienia do zgodności z art. 7 rozumie się tak, jak gdyby art. 7 miał zastosowanie do tych sekurytyzacji niezależnie od art. 43 ust. 1.

5. W odniesieniu do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu 1 stycznia 2011 r. lub po tym dniu, lecz przed dniem 1 stycznia 2019 r., oraz w odniesieniu do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem 1 stycznia 2011 r., w przypadku gdy nowe ekspozycje bazowe zostały do nich dodane lub zastąpione po dniu 31 grudnia 2014 r., wymogi dotyczące należytej staranności określone, odpowiednio, w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/35 i rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 231/2013 stosuje się w dalszym ciągu w wersji mającej zastosowanie na dzień 31 grudnia 2018 r.

6. W odniesieniu do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem 1 stycznia 2019 r., instytucje kredytowe lub firmy inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zakłady ubezpieczeń zdefiniowane w art. 13 pkt 1 dyrektywy 2009/138/WE, zakłady reasekuracji zdefiniowane w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE oraz zarządzający alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI) zdefiniowani w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE nadal podlegają przepisom, odpowiednio, art. 405 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i przepisom rozdziałów I, II i III3 oraz art. 22 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 625/2014, art. 254 i 255 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35 oraz art. 51 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 231/2013, w wersji mającej zastosowanie na dzień 31 grudnia 2018 r.

7. Przed rozpoczęciem stosowania regulacyjnych standardów technicznych, które mają zostać przyjęte przez Komisję na podstawie art. 6 ust. 7 niniejszego rozporządzenia, na potrzeby wypełnienia obowiązków określonych w art. 6 niniejszego rozporządzenia jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące lub pierwotni kredytodawcy stosują rozdziały I, II i III oraz art. 22 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 625/2014 do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu 1 stycznia 2019 r. lub po tym dniu.

8. Przed rozpoczęciem stosowania regulacyjnych standardów technicznych, które mają zostać przyjęte przez Komisję na podstawie art. 7 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, na potrzeby wypełnienia obowiązków określonych w art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i e) niniejszego rozporządzenia, jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące oraz SSPE udostępniają informacje, o których mowa w załącznikach I–VIII do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/3 zgodnie z art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

9. Do celów niniejszego artykułu, w przypadku sekurytyzacji, które nie wiążą się z emisją papierów wartościowych, uznaje się, że wszelkie odniesienia do „sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano" oznaczają „sekurytyzacje, których początkowe pozycje sekurytyzacyjne zostały utworzone", pod warunkiem że niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszelkich sekurytyzacji, które tworzą nowe pozycje sekurytyzacyjne w dniu 1 stycznia 2019 r. lub po tym dniu.

Artykuł 44

Sprawozdania

Do dnia 1 stycznia 2021 r., a następnie co trzy lata, Wspólny Komitet Europejskich Urzędów Nadzoru opublikuje sprawozdanie na temat:

▼B

a) wdrożenia wymogów STS określonych w art. 18–27;

b) oceny działań podjętych przez właściwe organy oraz oceny istotnych ryzyk i nowych słabości, które mogły się pojawić, jak również oceny działań uczestników rynku na rzecz dalszej standaryzacji dokumentacji sekurytyzacji;

c) funkcjonowania wymogów dotyczących należytej staranności określonych w art. 5 oraz wymogów dotyczących przejrzystości określonych w art. 7 i poziomu przejrzystości rynku sekurytyzacji w Unii, w tym na temat tego, czy wymogi dotyczące przejrzystości określone w art. 7 pozwalają właściwym organom uzyskać wystarczający przegląd rynku, aby mogły one wykonywać swoje odpowiednie uprawnienia;

d) wymogów określonych w art. 6, w tym ich przestrzegania przez uczestników rynku, oraz zasad dotyczących zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 6 ust. 3.

Artykuł 45

Sekurytyzacja syntetyczna

1. Do dnia 2 lipca 2019 r. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, opublikuje sprawozdanie na temat wykonalności ustanowienia szczególnych ram dla prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji syntetycznej, ograniczonej do bilansowej sekurytyzacji syntetycznej.

2. Do dnia 2 stycznia 2020 r. Komisja – w oparciu o sprawozdanie EUNB, o którym mowa w ust. 1 – przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat ustanowienia szczególnych ram dla prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji syntetycznej, ograniczonej do bilansowej sekurytyzacji syntetycznej, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.

Artykuł 46

Przegląd

Do dnia 1 stycznia 2022 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.

W sprawozdaniu zostaną uwzględnione w szczególności ustalenia sprawozdań, o których mowa w art. 44, oraz zostaną poddane ocenie:

a) skutki niniejszego rozporządzenia, w tym również wprowadzenia oznaczenia sekurytyzacji STS, dla funkcjonowania rynku sekurytyzacji w Unii, wkładu sekurytyzacji w gospodarkę realną, w szczególności dla dostępu MŚP i inwestycji do kredytowania, a także wzajemnych powiązań między instytucjami finansowymi a stabilnością sektora finansowego;

b) rozbieżności w stosowaniu zasad, o których mowa w art. 6 ust. 3, w oparciu o dane zgłaszane na podstawie art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. e) ppkt (iii). Jeżeli ustalenia wykażą zwiększenie ryzyk ostrożnościowych spowodowane stosowaniem zasad, o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. a), b), c) i e), wówczas rozważone będą odpowiednie środki zaradcze;

▼B

c) czy doszło do nieproporcjonalnego wzrostu liczby transakcji, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit trzeci, od momentu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, oraz czy uczestnicy rynku strukturyzowali transakcje w sposób umożliwiający obchodzenie obowiązku wynikającego z art. 7 i polegającego na udostępnianiu informacji za pośrednictwem repozytoriów sekurytyzacji;

d) czy konieczne jest rozszerzenie wymogów dotyczących ujawniania informacji na podstawie art. 7, aby objąć nimi transakcje, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit trzeci, oraz pozycje inwestorów;

e) czy w obszarze sekurytyzacji STS możliwe byłoby wprowadzenie systemu równoważności dla pochodzących z państw trzecich jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących oraz SSPE, z uwzględnieniem rozwoju sytuacji na szczeblu międzynarodowym w obszarze sekurytyzacji, w szczególności inicjatyw dotyczących prostych, przejrzystych i porównywalnych sekurytyzacji;

f) wdrożenie wymogów określonych w art. 22 ust. 4 oraz to, czy trzeba je rozszerzyć na sekurytyzacje, w których ekspozycjami bazowymi nie są kredyty na nieruchomości mieszkalne ani kredyty na zakup samochodu lub umowy leasingu samochodów, z myślą o włączeniu do głównego nurtu ujawniania informacji dotyczących kwestii środowiskowych i społecznych oraz informacji dotyczących zarządzania;

g) odpowiedniość systemu weryfikacji przez osobę trzecią określonego w art. 27 i 28 oraz to, czy system upoważniania dla osób trzecich określony w art. 28 wspiera wystarczającą konkurencję między osobami trzecimi, a także czy zachodzi potrzeba wprowadzenia zmian w ramach nadzorczych w celu zapewnienia stabilności finansowej; oraz

h) czy zachodzi potrzeba uzupełnienia ram dotyczących sekurytyzacji określonych w niniejszym rozporządzeniu poprzez ustanowienie systemu banków licencjonowanych w ograniczonym zakresie, wykonujących funkcje SSPE i posiadających wyłączne prawo do kupowania ekspozycji od jednostek inicjujących i sprzedaży inwestorom roszczeń zabezpieczonych kupionymi ekspozycjami.

Artykuł 47

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 16 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 17 stycznia 2018 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 16 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

▼B

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 16 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 48

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.